

PORILAINEN

Syyskuu 3 2024

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Sami Kaunisto

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilta@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

NORDEFKO-harjoituksessa nähtiin koiranohjaajien yhteistyötä parhaimmillaan s. 16.

Sisältö

Pääkirjoitus.....	3
Maakuntajohtajan tervehdys	5
Läheistenpäivä Säkylässä ja Niinisalossa	6
Porin prikaatin sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet maakunnissa.....	11
Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppanian alueosasto	14
Koukussa kouluttamiseen	21
MPK tukee, sinä päätät	24
Sääntömuutos hyväksyttiin liittokokouksessa	26
Vanha Porilainen - Porin prikaatin kouluttamasta vänrikistä Puolustusvoimain komentajaksi.....	28
Porilaisen sivuilta 1969.....	31
Sotilaskoti	32
Lapuan Kiviristi: Porilaiset ruispellossa.....	34
Varsinaissuomalaiset perehtyivät vapaussodan historiaan.....	36
Porilaiset Lapuan taistelun 216-vuotispäivää juhlistamassa	40
Puolustusvoimain komentaja ja kiltaveli	42
Nuotiopiiri toi yhteen kiltalaisia Loimaalla	44
Salon alueosasto toimii.....	46

Selontekosyksyä kohti - vapaaehtoisen maanpuolustuksen tehdessä vahvaa tulosta

Kuva: Puolustusvoimat

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentillä korkeapaine on jatkunut keväästä 2022, vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tuottaessa reserviläisillemme osaamista ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen muun toiminnan tuottaessa kansallemme maanpuolustustahtoa.

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen alkuvuosi on siis ollut tiivis. Porin prikaatin alueella toimivat Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Lounais-Suomen ja Pohjanmaan piirit toteuttivat 197 sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutustahtamaa, joista 123:een Porin prikaati asetti tueksi Puolustusvoimien valvojan. Nämä harjoitukset olivat käytössä olevan Puolustusvoimien materiaalin osalta sellaisia, että ne edellyttivät palvelusturvallisuuden ja turvallisuuden varmistamiseksi valvontaa, mutta koulutuksesta vastasivat vapaaehtoiset reserviläiskouluttajat. Lisäksi prikaati tuki harjoituksia eri huollon toiminnoilla, varustamalla kurssien osallistujat sekä henkilökohtaisella että koulutusmateriaalilla. Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen oma harjoitusten johto- ja huolto-organisaatio taas on tukenut prikaatin huolto-organisaatiota näissä tehtävissä. Yhteistyö on erittäin toimivaa.

Aina voimme kuitenkin toimintaamme parantaa. Taistelijan koulutuspäivä-konseptilla on pyritty viemään vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus lähemmäs reserviläistä ja mahdollistaa matalalla kynnyksellä osallistuminen lähellä kotia yhden päivän koulutustapahtumaan. Näin pystymme entistä paremmin tavoittamaan laajan reservimme.

Porin prikaatin kilta on omalta osaltaan tukenut perinteidemme vaalimista ja osallistunut alkuvuodesta useisiin tapahtumiin. Perinteitä kunnioitettiin esimerkiksi 14.7.2024, kun vietettiin vuonna 1808 käydyn voitokkaan Lapuan taistelun muistomerkin Kiviristin 160-vuotisjuhlaa. Kiltatoimintaa esiteltiin Farmari 24 -maatalousnäyttelyssä Seinäjoella prikaatin osastolla, uuden Etelä-Pohjanmaan maakuntakompanian alaosaston toimesta. Killan toiminta laajenee uusille alueille ja yhteys prikaatin toiminta-alueen paikallispuolustukseen syvenee entisestään.

Prikaatin perinneyhdistys on saanut merkittävän tuen Maanpuolustuksen kannatussäätiöltä Porilaismuseon näyttelyn kehittämiseen. Tuki mahdollistaa Porilaismuseon näyttelyn rakentamisen jatkamisen nykyisissä tiloissaan Huovinrinteen upseerikerhon rakennuksessa kat-

tamaan prikaatin historian eri aikakaudet. Haluan esittää parhaat kiitokseni rahoitushakua eri vaiheissa tukeneille.

Edessämme oleva syksy tuo myös Valtioneuvoston puolustusselonteon poliittiseen käsittelyyn ja sen tulokset kansalaiskeskusteluun. Olin erinomainen asia, jos selontekoprosessi tuottaisi mahdollisimman laajan parlamentaarisen katteen vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen kehittämislinjauille. Nopeisiin muutoksiin ei ole tarvetta, mutta Nato-jäsenyyden vaikutukset ja paikallispuolustuksen kehittämistarpeet vaikuttavat myös vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen ja vähintään selvitystehtävien anto olisi perusteltua.

Toiminta-alueemme aktiivissa vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintaympäristössä Porin prikaatin on helppo toimia. Toiminnassa on kuitenkin aina tilaa uusille aktiiveille, joten miksi et lähtisi mukaan? Tee se tänä syksynä!

Porin prikaatin apulaismomentaja,
eversti Marko Kivelä

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

**KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.**

**Hae
verkossa
24/7.**

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Samaan tahtiin

Olin elokuun alussa Reserviupseerikoulun kurssin päätöstilaisuudessa Haminassa. Oma kurssini oli järjestetty 100 kurssia aiemmin, ja kaikki silloisella Syysoturi-kurssilla opiskelleet oli kutsuttu mukaan. Noin joka kymmenes oli pääsyt saapumaan. Ihan hyvä määrä, etenkin, kun huomioidaan, että olemme jo aika ikääntynyt joukko, ja silloiset kurssilaiset asuvat ympäri maata, moni aika kaukana Haminasta.

Nykyinen koulun johtaja piti RUK:sta hienon esitelmän, ja tarjosi hyvän mahdollisuuden verrata nykyistä varusmieskoulutusta omaan aikaan 44 vuotta sitten. Moni asia oli muuttunut, mutta paljon oli myös ennallaan. Oleellista oli kuitenkin ymmärtää, että nuoria miehiä ja naisia ei voi opettaa samalla tavalla kuin joskus muinoin.

Itse olin varusmiespalveluksessa silloin, kun Neuvostoliitto oli vielä olemassa, samoin kuin YYA-sopimus. Nämä kaksi asiaa ohjasivat voimakkaasti suomalaista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja vaikuttivat myös sisäpolitiikan suuntaan aina kuntatasolle saakka. Yhteiskunnallisten asioiden hoito ei aina ollut terveellä pohjalla, itänaapurin suosiosta kilpailtiin jopa has-sunkurisilla tavoilla.

Neuvostoliiton kaaduttua elettiin ajanjaksoa, jolle tyypillistä oli epätietoisuus siitä, mihin suuntaan Venäjä on menossa. Jotkut elättelivät toiveita siitä, että maa kehittyisi aidoksi oikeusvaltioksi. Toisin kuitenkin kävi. Alkoi kehityskaari, jonka viimeisimpänä askeleena oli Venäjän hyökkäys Ukrainaan, ja Suomen ja Ruotsin liittyminen Natoon.

Suomen puolustusvoimissa on aina ollut hyvä realiteettien ymmärrys. Ruotsi ehti lopettaa käytännössä yleisen asevelvollisuuden. Myös Suomessa oli piirejä, jotka halusivat riisua armeijan aseista. Mutta hankkeet tulivat torjutuiksi kulloisenkin puolustusvoimain komentajan toimesta.

Suomi on ollut myös sillä tavoin kaukonäköinen, että, kun muutama vuosi sitten Nato-jäsenyydelle ei ollut vielä riittävää kannatusta, asejärjestelmät osattiin kuitenkin tehdä yhteensopivaksi Naton kanssa. Eikä jäsenyys Natossa tuo muutosta pelkästään turvallisuuspolitiikkaan. Se tarjoaa omalta osaltaan mahdollisuuden lisätä länsisuuntautumistamme.

Tosiasiia on, että olemme jääneet jälkeen muista Pohjoismaista talouden kehityksessä. Lähes kahteenkymmeneen vuoteen Suomessa ei ole ollut kunnan talouskehitystä. Vastuu taloudellisesta toimeliaisuudesta siirtyy yhä enenevässä määrin länteen. Pääkaupunkiseudun ja Pirkanmaan ohella juuri ne viisi maakuntaa, jotka ovat myös Porin prikaatin toiminta-aluetta, ovat alueita, joissa vihreän siirtymän, tuuli-voiman ym. myötä odotetaan suuria kasvuharppauksia.

Elämme aikaa, jonka suuntaa on haasteellista arvioida. Ainakin parista asiasta vallitsee kuitenkin pitkälle menevä yksimielisyys: Venäjä tulee olemaan maailmanpolitiikassa niin aggressiivinen kuin se suinkin on mahdollista, Yhdysvallat ja Kiina käyvät kisaa ainakin talousherruudesta, eikä Amerikan mielenkiinto Eurooppaan ole samanlaista kuin ennen.

Euroopan tuleekin huolehtia turvallisuudestaan nykyistä enemmän itse. Suomessa tämä tosiasia on onneksi tajuttu vuosikymmenten kuluessa. Puolustusvoimat ovat hyvässä kunnossa, ja maanpuolustustah-to on korkealla kansalaisten keskuudessa. Voimme edetä saman tahtiin.

Porin prikaati on yksi varuskuntiemme lippulainvoimista. Toivotan sen varusmiehille ja kantahenkilökunnalle kaikkea hyvää!

Kari Häkämies,
Varsinais-Suomen maakuntajohtaja

Läheistenpäivä Säkylässä ja Niinisalossa

Porin prikaatin 2/24 -saapumiserän alokkaiden läheistenpäivää vietettiin iloisissa tunnelmissa sunnuntaina 14.7.2024 Säkylän ja Niinisalon varuskunnissa. Läheistenpäivänä alokkaiden läheisillä oli mahdollisuus tutustua varuskunta-alueeseen, kalustoon, varusmiesten majoitustiloihin, sekä saada pieni maistiainen siitä, millaista arki varusmiespalveluksessa nykyään on. Päivän aikana varusmiehet pääsivät toimimaan omien läheistensä oppaina varuskunta-aluetta kierrellessään.

Hymyä näkyy olevan vielä!

Kysyimme muutamalta Säkylään läheistenpäivänä saapuneelta läheiseltä, miltä oman lapsen lähtö varusmiespalvelukseen on tuntunut? "Sä alotit nyt vaikeella kysymyksellä", vastaa **Timo Eskelinen** hymäh-

täen. "Ihan hyvältä loppujen lopuksi tuntunut, kun näkyy hymyä olevan vielä tässä vaiheessa".

Kysyimme myös, kuinka lapsen lähtö varusmiespalvelukseen on muuttanut heidän arkeaan?

"Ei se nyt hirveästi vielä ole kerennyt muuttamaan, kun on vasta viikko takana", **Tiina Eskelinen** vastaa. Timo täydentää vielä, että onhan se hieman muuttunut, sillä kaikki harastukset, joita lapsen kanssa on ollut ovat nyt tauolla.

Yleisesti ottaen Tiina ja Timo pitivät läheistenpäivän järjestelyistä ja olivat myös päivän aikana päässeet maistamaan sotilaskodin munkkeja, joista myös kertoivat pitäneensä. Kokonaisuudessaan läheistenpäivänä Säkylässä vallitsi positiivinen ja ilahuttunut tunnelma, kun alokkaat ja läheiset pääsivät tapaamaan toisiaan ja vaihtamaan ensimmäisen palvelusviikon jälkeisiä kuulumisiaan.

Myös keli oli mainio, sillä vain pientä tihkutusta oli havaittavissa.

Läheistenpäivän tunnelmia Niinisalosta

Myös Niinisalossa haastattelimme alokkaiden läheisiä ja kysyimme, millaisia ajatuksia varusmiespalveluksen alkaminen on heissä herättänyt? Suurimmalla osalla tunteet olivat positiiviset ja ylpeät, kuten erään naisten vapaaehtoista asepalvelusta suorittavan isovelji totesi: "Ylpeyttä! Mahtavaa että lähtee, nykypäivänä naiset on innokkaammin lähtenyt suorittamaan varusmiespalvelusta ja se on tosi hieno asia!".

Monella Niinisalon varuskuntaan läheistenpäivänä saapuneella tulee samalla mieleen myös oma palvelusaikansa, kun läheiset kiertävät varuskuntaa alokkaiden johdolla. Joidenkin vanhemmat ja isoveljet

Varuskunnassa riitti vilskettä läheistenpäivänä. Myös kalustoon oli mahdollista tutustua. Kuvat tykkimies Sjöroos.

ovat myös palvelleet juurikin Niinisalossa, joten vierailu varuskunnassa nostattaa muistoja tutuista paikoista, vaikka varuskunta onkin ajan kuluessa hieman muuttunut.

”Itsekin olin tässä varuskunnassa suorittamassa varusmiespalvelusta. Mukava oli käydä poikkeamassa täällä pitkän ajan jälkeen.” toteaa varusmiehen isä, **Jouni Lepistö**. Lepistön mukaan hänen palvelukseensa verraten ilmapiiri ja lamellirakenus eivät ole juurikaan muuttuneet, mutta palvelusta suorittavien naisten määrä sekä uusi muonituskeskus osuivat hänen silmiin positiivisena muutoksena.

Miia Lepistön, varusmiehen äidin, tunnelmat palveluksen aloituksesta olivat haikeat, mutta heti palveluksen ensimmäisenä sunnuntaina ollut läheistenpäivä oli hänen mielestään mukava ja piristävä asia. ”Luulen että uusille alokkaille tämä oli

Kenttätykkistön 122 H 63 -tykki oli näytillä läheistenpäivänä Niinisalon varuskunnassa. Kuva alikersantti Mäenpää.

Läheistenpäivänä Niinisalon varuskunnan lippukentällä oli näytillä paljon käytössä olevaa kalustoa.

Varusmiehet ja heidän läheisensä pääsivät ihastelemaan kaluston lisäksi myös sotakoiria.

Kuvat: alikersantti Mäenpää

tosi kiva, että päästiin heti käymään. Oli kivasti järjestelty, että päästiin tutustumaan missä he yöpyvät ja he esittelivät näitä rakennuksia meille.” Lepistö toteaa.

Läheistenpäivä Säkylässä ja Niinisalossa tarjosi sekä alokkaille että heidän läheisilleen mahdollisuuden viettää aikaa yhdessä ja jakaa kokemuksia varusmiespalveluksen alusta. Päivän aikana läheiset saivat kurkistaa varusmiesten arkeen ja mahdollisesti muistella myös omaa palvelusaikaansa, sekä nähdä ja hienan myös vertailla, miten varuskunta-alueet ovat muuttuneet vuosien saatossa. Sekä Säkylässä että Niinisalossa päivän aikana vallinnut lämmin ja positiivinen ilmapiiri osoitti, kuinka tärkeä tällainen päivä on sekä uusille alokkaille että heidän läheisilleen.

Teksti: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

- **TRAKTORIT**
- **PUIMURIT**
- **TYÖKONEET**

CASE IH AGRICULTURE **LOIMITRAKTORI** **NEW HOLLAND** AGRICULTURE
Kverneland **Pehtoorinkuja 1, LOIMAA** **POTILA**

**Liity Killan
jäseneksi**

**Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/jäsenhakemus
Porin prikatin kiltä ry.**

Visit
LAPUA

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

AKR.FI

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA

Puh 020 799 5600

www.akr.fi

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

Porin prikaatin sotilasvala- ja sotilas

"Tahdon palvella maatani rehellisesti sekä parhaan kykyjeni mukaan etsiä ja edistää sen hyötyä ja parasta."

Niinisalossa ja Säskylässä heinäkuussa 2024 palveluksensa aloittaneiden alokkaiden sotilasvala- ja vakuutustilaisuuksia juhlittiin Eurajoella, Karvialla, Raumalla ja Laitilassa joukkoyksiköittäin 15. ja 16. elokuuta 2024.

Tilaisuudet alkoivat Eurajoella 15. elokuuta, jossa Satakunnan tykistörykmentin alokkaat 1. patterista, 2. patterista ja Kranaatinheitinkompaniasta vanhoivat sotilasvalansa tai antoivat sotilasvakuutuksensa ja heidät nimitettiin tykkimiehiksi tai jääkäreiksi. Paraatijoukkoja komentaja Satakunnan tykistörykmentin komentaja everstiluutnantti **Tuomas Mäkinen** ja sotilasvakuutuksen ja -valan kaavan esilukijana toimi Eurajoen valtuuston puheenjohtaja **Ilona Sjöman**.

Tilaisuudet jatkuivat Karvialla, jossa valansa vanhoivat tai sotilasvakuutuksena antoivat Pohjanmaan

vakuutusilaisuudet maakunnissa

jääkäripataljoonan alokkaat sekä Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 2. huoltokomppanian alokkaat. Tilaisuudessa Tiedustelukomppanian, Lentotiedustelukomppanian, 3. jääkärikomppanian ja 2. huoltokomppanian alokkaat nimitettiin jääkäreiksi. Joukkoa johti Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Jussi Honko** ja sotilasvakuutuksen ja -valan kaavan esilukijana toimi Karvian kunnan edustaja **Pentti Pentinmäki**.

Perjantaina 16. elokuuta Raumalla sotilasvalansa vannoivat tai -vakuutuksensa antoivat Satakunnan jääkäripataljoonan alokkaat. 1. ja 2. jääkärikomppanian sekä Panssarintorjuntakomppanian alokkaat nimitettiin jääkäreiksi. Paraatijoukkojen komentajana toimi Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Lasse Ahonen**. Sotilasvalan ja -vakuutuksen kaavan

esilukijana toimi Rauman kaupungin hallituksen puheenjohtaja **Kalle Leppikorpi**.

Myöhemmin samana päivänä Laitilassa, sotilasvalansa vannoivat tai sotilasvakuutuksensa antoivat Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan ja Varsinais-Suomen huoltopataljoonan Säskylän 1. huoltokomppanian alokkaat. Esikuntakomppanian, Viestikomppanian ja Pioneerikomppanian alokkaat nimitettiin viestimiehiksi tai pioneereiksi ja 1. huoltokomppanian alokkaat jääkäreiksi. Paraatijoukkoja komensi Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan komentaja everstiluutnantti **Aleksi Punnala**. Sotilasvalan ja -vakuutuksen kaavan esilukijana toimi sosiaalilievos res. majuri **Eero Kuisma**.

Tilaisuuksissa jokaisesta yksiköstä palkittiin kärkitaistelija Turun Seudun Kodinpuolustus säätiön myöntämällä stipendillä, kunniakirjalla

sekä yhden vuorokauden kuntouslomalla. Ohimarssit Porin prikaatin komentaja vastaanotti yhdessä esilukijoina tilaisuuksissa toimineiden kuntien edustajien kanssa. Kaikilla paikkakunnilla läheisillä oli mahdollisuus tutustua kalustoomme sekä nauttia Sotilaskodin herkkulisiä munkkeja. Tilaisuudet keräsivät jälleen hyvin yleisöä paikalle, ja tahdommekin kiittää kaikkia tuhansia Eurajoella, Karviolla, Raumalla ja Laitilassa tilaisuuksiamme seuraneita!

Teksti: Porin prikaatin viestintä
Kuvat: Säskylän ja Niinisaloon viestintävarusmiehet

*Valatilaisuus Karviolla,
jääkäri Westerholm*

Valatilaisuus Eurajoella, jääkäri Westerholm.

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan sekä Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 1. huoltokomppanian sotilasvalatilaisuus Laitilassa, tykkimies Palviainen.

Laitilassa alokkaiden sotilasvakuutus annettiin urheilukentän lähistöllä., tykkimies Sjööros.

Porin prikaatin komentaja Jami Virta vastaanotti tilaisuuksien ohimarssit yhdessä tilaisuuksissa toimineiden kaupunkien edustajien kanssa, tykkimies Sjööros.

Porin prikaatin killan uusi alueosasto:

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppanian alueosasto

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppanian alueosasto perustettiin 12.6.2023 Seinäjoella. Alueosaston puheenjohtaja Jari Ala-Varvi kertoo alueosaston taustoista, syntyvaiheista ja toiminnasta.

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania on yksi Suomen puolustusvoimien maakuntajoukoista, jotka ovat tärkeä osa maan alueellista puolustusjärjestelmää. Maakuntakomppanioiden perustaminen alkoi vuonna 2005, ja niiden tehtävänä on ollut vahvistaa paikallista puolustuskykyä sekä toimia joustavana ja nopeasti liikuteltavana osana kansallista puolustusta.

Maakuntajoukot koostuvat pääasiassa vapaaehtoisista reserviläisistä, joiden ensisijainen tehtäväalue on oma kotiseutu ja vahvuutena paikallistuntemus. Normaalioloissa joukkoja voidaan käyttää myös muiden viranomaisten apuna.

Maakuntakomppanian rakentaminen ja koulutus

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania perustettiin vuonna 2005 ensimmäisten pilottikomppanioiden joukossa. Maakuntakomppania toimii Pohjanmaan aluetoimiston johdossa ja on puolustusvoimien sodanajan joukko. Toiminta käynnistyi ripeästi perustamisen jälkeen. Ensimmäisten vuosien aikana keskeistä oli toimivan organisaation luominen sekä vapaaehtoisten reserviläisten kouluttaminen. Komppanian jäsenet koostuivat alusta alkaen paikallisista reserviläisistä, jotka olivat valmiita sitoutumaan kotiseutunsa puolustamiseen.

Koulustotoiminta oli ensimmäisinä vuosina erityisen keskeisessä roolissa, sillä maakuntakomppanioiden toimintaperiaate edellytti, että joukot pystyisivät toimimaan itsenäisesti ja tehokkaasti kriisitilanteessa. Koulutuksen alkuvaiheessa painotettiin erityisesti perustaistelutekniikoiden osaamista ja keskityttiin pal-

jon yksilö- ja ryhmätasolle toiminnassa. Koulutuksessa, varustamisessa ja huollossa tukeuduttiin vahvasti Kauhavan Lentosotakouluun, joka paikallisena varuskuntana tarjosi hyvät puitteet koulutukselle ja toimi ”kotipesänä” paikallisjoukkojen toiminnalle. Nytemmin tukeudutaan Niinisalon ja Säskylän varuskuntiin.

Komppanian koulutus laajeni myöhemmin vuosina kattamaan erilaisia harjoituksia, jotka simuloivat todellisia kriisitilanteita ja kehittivät komppanian kykyä toimia kokonaisuutena joukkona eri olosuhteissa. Yhteistyö ja kouluttautuminen muiden maakuntakomppanioiden, paikallisten viranomaisten ja poliisin kanssa tiivistyi. Esimerkiksi poliisi, rajavartiolaitos ja tulli ovat tänä päivänä tavanomaiset harjoituskumppanit erityisesti paikallispuolustusharjoituksissa.

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania osallistui mm. Nokian vesikriisin yhteydessä muiden viranomaisten tukena vedenjakeluun. Osa komppaniaan sijoitetuista ovat tehneet sitoumuksen, että ovat käytettävissä tavanomaista nopeammin erilaisissa poikkeustilanteissa sekä Puolustusvoimien, että muiden viranomaisten tukena.

Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania on perustamisesta lähtien kehittynyt vahvaksi ja monipuoliseksi puolustusyksiköksi, joka pystyy vastaamaan niin perinteisiin kuin uusiinkin turvallisuusuhkiin. Maakuntakomppanian menestys perustuu vahvaan paikallistuntemukseen, reserviläisten korkeaan motivaatioon ja jatkuvaan koulutukseen, joka varmistaa, että komppania on valmiina kohtaamaan tulevaisuuden haasteet.

Alueosastona Porin prikaatin killassa

Koska Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania juhlii ensi vuonna 20-vuotista taivaltaan, on matkan varrella mukana ollut jo satoja ihmisiä. Sodanajan joukkorakenne elää ja muuttuu koko ajan ja vaikka mukana on vielä joitakin alkuperäisiä, on suuri osa joukosta jo vaihtunut ja päivittyy tulevaisuudessakin nuorempiin ja kyvykkäämpiin. Tämän

vuoksi on noussut esiin halu ja tarve perustaa ryhmä, joka vaalii joukon perinteitä, pitää huolta nykyisten ja entisten jäsenten yhteydenpidosta, tukee uusien rekrytoinnissa ja tarjoaa sotilaskoulutusta täydentävää toimintaa jäsenilleen.

Koska joukko toiminnassaan tukeutuu muutenkin Porin prikaatiin, oli Porin prikaatin kiltta ry. luonnollinen kattojärjestö myös vapaaehtoisuustoiminnan osalta. Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppanian alueosasto perustettiin 12.6.2023 Seinäjoella ja siinä on tällä hetkellä yli 30 jäsentä. Alueosaston erikoisuutena on se, että alueosaston jäseneksi voidaan hyväksyä vain Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppaniassa palvelut tai siihen nyt sijoitettu henkilö. Tämä johtuu sen sääntöjen mukaisesti toiminnan tarkoituksesta.

Toiminta on vasta alussa, mutta siitä huolimatta alueosasto on jo ollut mukana killan toiminnassa. Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppanian alueosasto piti killan esittely-pistettä Seinäjoen Farmari -messuilla 4.-6.7.2024 ja osallistui Lapuan päivän seppeleenlaskuun ja juhllaisuuksiin 14.7.2024.

Toimintaa vielä käynnistellään, mutta alueosastolla on jo paljon suunnitelmia siitä, miten se voi olla mukana maakuntakomppanioiden alkuperäisen toiminta-ajatuksen tukemisessa: alueellisen ja vahvan paikallisen puolustuksen rakentamisessa. Toiminnan vakiinnuttamisen yhteydessä on jo suunnitteilla koulutuksia ja aloitteita, joilla on tarkoitus kehittää sekä oman jäsenistömme osaamista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Teksti: Jari Ala-Varvi
Kuvat: Farmari-tapahtuma;
Jari Ala-Varvin arkisto
Muistomerkillä; Tuula Rahkonen

Voittajan on helppo hymyillä: erikoisetsintäkoirien rastiradan voittaja Evelina Johansson koiransa O-LISAN kanssa tulossa maaliin.

Koiranohjaajien yhteistyötä parhaimmillaan

Teksti ja kuvat: Annika Riihimäki

Porin prikaatissa Niinisalossa järjestettiin kesäkuussa NORDEFECO-harjoitus, johon osallistui koiranohjaajia useista eri maista.

NORDEFECO on pohjoismaisen yhteistyön harjoitus, joka järjestetään vuosittain vuorotellen Suomessa, Ruotsissa, Norjassa tai Tanskassa. NORDEFECO-koiranohjaajaharjoituksen päätarkoituksena on yhtenäistää toimintatapamalleja eri maiden välillä. Harjoitukseen osallistuu joka vuosi sekä kurssilaisia että tarkkailijoita muistakin kuin Pohjoismaista. Tänä vuonna Pohjoismaita kauempaa harjoitukseen matkusti hollantilaisia, portugalilaisia sekä australialaisia koiranohjaajia.

Harjoitukseen osallistuu eri suoritekykyjen koiria, joille on omat ohjelmansa kaksiviikkoisen harjoituksen ajalle. Räjähdekoirat harjoittelevat pääasiassa räjähde-etsintää ja sen kouluttamista sekä tekevät etsintöjä erilaisissa ympäristöissä. Partio-

koirat harjoittelevat kaikkia partiokoiran suoritekykyyn kuuluvia osa-alueita, eli voimankäyttöä, järjestystä ja henkilöetsintää.

Koiran taisteluensiapua simulaattorin avulla

Kurssilla oli myös kaikille koiranohjaajille yhteistä koulutusta: kaikki osallistujat pääsivät harjoittelemaan koiran taisteluensiapua, kun Porin prikaatin eläinlääkäri **Tuomas Penttilän** johdolla harjoiteltiin koiran ensiaputilanteita koirasimulaattorin avulla. Oikeaa koiraa jäljittelevä simulaattori toimii samalla periaatteella kuin vastaava ”ihmisnukke”, jota käytetään ihmisten ensiapukoulutuksessa.

”Simulaattorin olennaisin hyöty on se, että sille pystyy tekemään ensiaputoimenpiteitä oikealla tekniikalla ja riittävällä voimakkuudella, eli mahdollisimman todentuntuisesti. Oikealle koiralle ei pysty tekemään

esimerkiksi kiristyssiteen laittoa oikealla tavalla ja yhtä kireälle kuin kuuluisi, koska toimenpide tuottaa kipua”, Penttilä selittää.

Koirasimulaattorista löytyy erilaisia toimintoja, joiden avulla sille voidaan tehdä aidon näköisiä vammoja. Koirasimulaattori myös vastaa hoitoon, eli ensiavun antaja huomaa, onko tehnyt oikeita toimenpiteitä. Koirasimulaattorit olivat lainassa Norjasta ja Tanskasta, sillä Suomessa ei niitä vielä ole.

Partiokoirien voittajakoiraon vauhtia esteradalla, jossa koirakot suorittivat perinteisen sotilasteradan esteitä sovelletusti. Rastiradan voiton veivät Edvin Ek ja saksanpaimenkoiranarttu O-LEA Ruotsista.

Räjähdekoirat tekivät kurssin aikana etsintäharjoituksia ohjaajiensa kanssa esimerkiksi kauppakeskuksessa.

Räjähdekoirat etsimässä kauppakeskuksessa ja uimarannalla

Räjähdekoirat pääsivät harjoittelemaan NORDEFECO-harjoituksen aikana räjähdde-etsintää hyvin vaihtelevissa ja monipuolisissa ympäristöissä. Etsintöjä tehtiin esimerkiksi Porin Puuvilla-kauppakeskuksessa, Porin lentokentällä, Yterin uimarannalla, autopurkaamolla sekä vanhoissa koulurakennuksissa.

Räjähdekoiranohjaaja **Evelina Johansson** Ruotsista oli tyytyväinen kurssin harjoitteluympäristöihin ja -paikkoihin.

”Case-harjoitukset olivat hyviä ja hyödyllisiä, ne olivat hyvin toden-tuntuisia. Pidin erityisesti yhdestä vanhalla koululla suoritetusta cases-ta, se oli mielenkiintoinen, sillä teimme siinä yhteistyötä partiokoiranohjaajien kanssa”, Johansson muistelee kurssin harjoitteita.

Tukholmassa työskentelevät Johansson ja saksanpaimenkoira O-LISA olivat ensimmäistä kertaa kansainvälisellä koiranohjaajakurssilla. Koirakko on työskennellyt yhdessä kolme vuotta ja pääsi nyt testaamaan

taitojaan yhdessä muiden maiden koiranohjaajien kanssa haastavissa case-harjoituksissa.

”O-LISA on erittäin taitava etsintä-hommissa: se jaksaa yrittää aina parhaansa, vaikka olisi väsynyt”, Johansson kehuu työpariaan.

Todenmukaista harjoittelua työkoirille

NORDEFECO-koiranohjaajakurssi järjestettiin Suomessa viimeksi vuonna 2017, jonka jälkeen koronarajoitukset hieman sekoittivat kurssin järjestämisvuoroja. Sotakoiraosaston johtaja, sotilasmestari **Tero Rissanen** kertoo, että kurssilaisilta saadun palautteen perusteella kurssin sisältöön ja järjestelyihin otettiin tänä vuonna tyytyväisiä.

”Eniten kehitettävää palautetta tuli siitä, että osallistujat toivoisivat kahden viikon kurssin olevan vielä viikon pidempi. Juuri kun yhteistyössä päästään hyvään vauhtiin, kurssi onkin jo ohi. Pidemmällä kurssilla päästäisiin yhteistyön harjoittelussa vieläkin paremmalle tasolle”, Rissanen pohtii.

Servaes Engelen Hollannista piti Suomen NORDEFECO-kurssin puitteista.

”Case-harjoitukset olivat erittäin todenmukaisia, kun niitä sai suorittaa aidoissa ympäristöissä, joissa on ihmisiä ja kaikenlaista häiriötä ympärillä. Arkityössä harjoituksia tulee tehtyä liian ”kliinisisissä” olosuhteissa, mikä ei vastaa todellisuutta, Engelen selittää.

Engelen oli edellisenä vuonna Ruotsissa järjestetyllä kurssilla tarkkailijana, joten tänä vuonna osallistuaan koiransa kanssa kurssille, hän osasi jo odottaa, mitä tuleman pitää. ”Aina silti tulee esiin uusia asioita, kuten erilaisia koulutustapoja. Hajukoulutuksessa yksi suurimmista eroista eri maiden välillä on mielestäni se, miten koiran hajukoulutus viedään alusta loppuun eli miten koulutuksen päämäärään päästään”, Engelen avaa kurssilla huomamiaan eroja.

Koirankouluttaja ei ole koskaan valmis

Samuel Batista Portugalista oli kurssilla tarkkailijana. Hänellä on kokemusta työkoirien koulutuksesta vuosien ajalta, mikä näkyy, sillä häneltä löytyy aina jotakin kommentoitavaa koirakkojen suorituksista.

”Jokaisen koiran koulutuksessa on toimittava omalla tavallaan, sillä ne ovat jokainen erilaisia yksilöitä kuten ihmisetkin. Koiran kouluttajan tulee osata valita oppimistaan asioita juuri omalle koiralleen sopivat tavat kouluttaa”, Batista painottaa yhtä koirankoulutuksen tärkeimmistä asioista.

Koiranohjaajakurssin seuraamisesta on Batistan mukaan hyötyä kokeneemmallekin koiramiehelle, sillä muiden koiranohjaajien ja koirien työskentelystä oppii aina. Innostuksen ja mielenkiinnon työkoirien koulutusta kohtaan huomaa Batistan puheesta: hän pohtii tarkkaan kurssin harjoituksia, kuten niiden onnistumiseen tai epäonnistumiseen vaikuttavia tekijöitä, sekä miten suorituksia voisi parantaa ja koulutusta muuttaa.

”Vaikka olisi kokemusta, ei koiran kouluttamisessa ole koskaan valmis: aina voi oppia jotakin uutta muilta”, Batista tiivistää koirankoulutuksen ytimen, johon varmasti jokainen koiranohjaaja voi samaistua.

Puolustusvoimien sähköiset asiointipalvelut osana asevelvollisuutta

Terveiset täältä Suomen Turusta ja Lounais-Suomen aluetoimistolta.

Puolustusvoimien sähköisen asiointipalvelut ovat taas laajentuneet. Ensimmäisessä vaiheessa sähköisen asiointipalveluissa on ollut mahdollista hakeutua erikoisjoukkoihin ja toimittaa hakuun liittyvät asiakirjat sähköisesti perinteisen kirjepostin sijaan tai asioiden omassa valvovassa aluetoimistossaan. Edellä mainitut toimet ovat mahdollistaneet asevelvollisten joustavan asiointipalvelun Puolustusvoimien suuntaan. Erityisesti nuoret asevelvolliset ovat löytäneet palvelun ja pääosa muutoshakemuksista liittyen palvelupaikkaan tai -ajankohtaan saapuvatkin aluetoimistoon OmaIntin kautta. Kyseinen palvelu on varmasti laskenut kynnystä asevelvollisten keskuudessa olla yhteydessä Puolustusvoimien suuntaan.

OmaIntti on tavoittanut kohdeyleisönsä

Puolustusvoimien asiointipalvelun tarkoituksena on tuottaa asiointipalveluja ja muodostaa mahdollisimman helppo kanava asiointiin Puolustusvoimien suuntaan. OmaIntin tarkoituksena on koota Puolustusvoimien verkkopalvelut ja -sisällöt yhteen paikkaan ja tarjota vahvaa tunnistautumista vastaan yksilöityä

tietoa ja kohdennettuja palveluita kaikkiin asevelvollisuuden vaiheisiin aikajanan muodossa. Esimerkiksi 4.6.2024 avattu laajennettu palvelu mahdollistaa kaikkien 18-60-vuotiaiden asevelvollisten ja vapaaehtoisesta asepalveluksesta kiinnostuneiden 18-29 vuotiaiden naisten kirjautumisen OmaInttiin. Uuden ominaisuuden avaaminen osoitti, että kyseiselle reserviläisille suunnatulla palvelulla on tarvetta. Ensimmäisien päivien aikana kyseinen palvelu olikin ruuhkautunut ja osoitti reserviläisten sekä naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta kiinnostuneiden vahvaa kiinnostusta kyseistä palvelua kohtaan.

Nykyisellä reserviläinen pystyy tarkastelemaan vahvan tunnistautumisen avulla älypuhelimestaan tai tietokoneeltaan muun muassa kertyneitä kertausharjoitusvuorokausiaan, sotilasarvoaan, ylennyspäivämääriään, tulevia kertausharjoituksia ja henkilökohtaisia tietojaan. Osalle reserviläisistä on myös saatavilla yllätyksenä, että esimerkiksi oma tämän hetkinen ammatti ei päivitty automaattisesti Puolustusvoimien tietokantaan vaan vaatii yksilöltä sen päivittämisen Digi- ja väestörekisteriin, josta se päivittyy myös Puolustusvoimien tietoon. Nämä ajantasaiset tiedot palvelevat myös Puolustusvoimien tarvetta, jolloin Puolustusvoimilla on tarkempi

käsitys kyseisen reserviläisen siviilistä hankkimasta osaamisesta.

Aluetoimistolla asiointipalvelu on edelleen paikkansa

Julkuudessa keskustelua herättäneessä uutisoinnissa nostettiin esiin palvelun kertovan reserviläisellä hänen sodan ajan sijoituksensa. Palvelussa reserviläinen näkee, onko hänet sijoitettu tai varattu poikkeusoloissa työnantajansa käyttöön yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamiseksi. Tietoturvan näkökulmasta reserviläisen tarkempi sodan ajan sijoitus ja tehtävä ovat edelleen saatavissa tietoon ainoastaan asioiden henkilökohtaisesti omassa valvovassa aluetoimistossaan virallista henkilötodistusta vastaan. Kesäkuun alku muodostikin pienen piikin asiakaskäynnissä sillä sijoitus herättää laajaa kiinnostusta reserviläisissä.

Lisäksi aluetoimisto palvelee edelleen kaikkia asiakkaita ja antaa tarvittaessa neuvontaa asevelvollisuuteen liittyvissä kysymyksissä niin sähköpostilla, puhelimesta kuin paikalla kävijöille. Aluetoimisto toivottaa kaikille palveluksessa oleville erittäin hyvää ja mielenkiintoista palvelusaikaa sekä toivottaa kaikki vuonna 2006 syntyneet asevelvolliset tervetulleiksi vuoden 2024 kutsuntoihin!

Koukussa kouluttamiseen - ystävysten yhteinen matka reserviläiskouluttajiksi

Teksti: MPK Lounais-Suomi / Koulutus- ja viestintäsihteeri Sari Mastromarino

Kuvat: Haastateltavien arkisto

Maanpuolustuskoulutus MPK:n koulutuksen käytännön toteutuksesta vastaavat noin 3000 vapaaehtoista kouluttajaa ja tukitoimijaa. Osa heistä nimetään osaamisen mukaan reserviläiskouluttajiksi puolustusvoimien harjoituksiin kouluttamaan sekä varusmiehiä, että reserviläisiä. Innostuneet nuoret **Lotta Moisio**, **Sini Siro** ja **Henna Honkalahti** kuuluvat tähän osaavaan joukkoon ja ovat löytäneet oman kutsumuksensa maanpuolustuksen parista. Varusmiespalveluksen jälkeen he päätyivät vapaaehtoisina maanpuolustuskoulutuksen pariin, jossa he ovat päässeet haastamaan itseään sekä jakamaan osaamistaan ja innostusta eteenpäin.

Ystävyiden ja osaamisen voima koulutuskentällä

Kolmikön yhteinen matka alkoi jo varusmiespalveluksen aikana, ja ystävyys on kantanut sen jälkeen reserviläiskouluttajan rooliin. Henna kertoo: ”Palveluksessa ja MPK:n hommissa olen huomannut, ettei jokaisen kouluttajan tarvitse olla samanlainen. Jokaisella on oma tyylinsä ja taitonsa kouluttaa. Ei tarvitse vetää mitään roolia, vaan riittää, että on oma itsensä.”

Lotta lisää: ”Meillä oli reserviläiskouluttaja yhdessä harjoituksessa varusmiespalveluksessa. Silloin kuulin ensimmäisen kerran MPK:n toiminnasta ja olin, että ’Vau!’ kun meillä oli innokas nuori vänrikki kouluttajana. Myöhemmin Henna vinkkasi MPK:n kouluttajakurssista, ja lähdimme heti mukaan. Siitä kaikki lähti.”

Henna, Lotta ja Sini viimeisenä päivänä RUK:ssa Panssariprikaatissa Panssarireserviupseerikurssilla

Sotilaan perustaitoja kouluttamassa MPK:n kurssilla.

MPK Lounais-Suomen valmiuspäällikkö **Tino Puhakka** kertoo, että Porin prikaatista annetaan reserviläiskouluttajien tehtävien osaamisvaatimukset maanpuolustuspiireille. Tämän jälkeen hän etsii osaamisprofiiltaan sopivia kouluttajia, joita nimetään tehtäviin.

Reserviläiskouluttajan haasteet ja mahdollisuudet

Reserviläiskouluttajana toimiminen on tarjonnut paitsi uusia mahdollisuuksia, myös yllättäviä haasteita. Henna kertoo, että motivaatio kouluttajana löytyy, kun näkee koulutettavien innostuvan. ”Erityisesti haastavissa olosuhteissa, kuten väsyttävissä sääolosuhteissa, on palkitsevaa huomata, miten oma innostus tarttuu muihin.”

Sini on puolestaan huomannut, että kouluttajan roolissa jatkuva oppiminen on tärkeää. ”Aina on jotain uutta opittavaa tai kehitettävää. Omia koulutustapoja voi kehittää tilanteenmukaisiksi ja monipuolisiksi, jolloin voi tarjota koulutettaville mahdollisimman hyvän oppimiskokemuksen.”

Valmiuspäällikön vastinparina Porin prikaatissa toimiva vapaaehtoi-

sen maanpuolustuksen (VMP)-upseeri majuri Matti Kulmanen korostaa, että aktiivinen osallistuminen MPK:n kursseille, sekä Puolustusvoimien harjoituksiin antaa valmiudet toimia vastuullisessa kouluttajatehtävässä.

Nykyaikaiset oppimisympäristöt tukena kouluttamisessa

Reserviläiskouluttajat ovat päässeet hyödyntämään modernin koulutuksen tarjoamia välineitä. Henna kertoo kokemuksistaan: ”Olemme päässeet kokeilemaan simulaattoreita, kuten palveluksen aikana ampuamista ja sinkojen sekä ohjusten käyttöä. Tämä oli mukavaa vaihtelua ja hyvää harjoitusta, vaikka se ei täysin vastaa todellisuutta.”

Simulaattorien lisäksi virtuaalinen koulutusympäristö (VKY) on ollut käytössä myös MPK:n toiminnassa, mikä mahdollistaa monipuolisen ja käytännönläheisen oppimisen.

Motivaatio löytyy merkityksellisestä tekemisestä

Kaikki kolme kouluttajaa ovat yksimielisiä siitä, että reserviläistoiminta on paljon enemmän kuin pelk-

kä harrastus – se on tapa vaikuttaa ja olla osa jotain merkityksellistä. ”Nämä vapaaehtoishommat ovat hyvän ja tärkeän asian puolesta, mikä tuntuu todella merkitykselliseltä”, Henna toteaa. ”Niihin palaa mielellään kerta toisensa jälkeen.”

Henna muistelee erityisesti yhtä tilannetta, joka jäi mieleen: ”Puolustusvoimien Sapeli 24 -harjoituksessa olimme MPK:n kautta reserviläiskouluttajina varusmiehille. Oli hieno nähdä, miten koulutettavien taidot kehittyivät viikon aikana ja miten saimme heidän motivaation sa heräämään.”

Lotta kertoo, kuinka he ovat saaneet todella hyvää palautetta varsinkin innokkuudesta ja hyvästä fiiliksestä. Heiltä sitä kuulemma löytyy aina matkasta! Myös aselajiosaamisesta he saivat hyvää palautetta juuri Sapeli 24:n jälkeen.

MPK:n kautta uutta oppia ja yhteisöllisyyttä

MPK:n toimintaan päätyminen on avannut ovia jatkuvaan oppimiseen ja yhteisöllisyyteen. Sini kertoo: ”Henna kysyi minut mukaan osallistumaan kouluttajakurssille. En ollut aiemmin kuullut MPK:n toiminnas-

ta, mutta tutustuttuani siihen innostuin heti. MPK tarjoaa niin laajan kurssitarjonnan, että jokaiselle löytyy varmasti jotain.”

Keskeinen osa MPK:n kurssitarjonasta käsittää reserviläisille tarkoitettua sotilaallisia valmiuksia palvelevan (SOTVA)-koulutuksen, joka järjestetään yhteistyössä Puolustusvoimien kanssa. Kurssit jaetaan perus- jatko- ja erikoistason kursseihin. Lotan isä on ollut aktiivinen reserviläinen, ja tätä kautta MPK tuli hänelle tutuksi. Myös Henna muistelee isänsä vinkanneen MPK:n kurseista, joista hän kävikin jo useammalla ennen palvelukseen astumista. Tutuksi tulivat mm. sotilaan perustaidot naisille-kurssi sekä perustason ammunnat.

Katse tulevaisuuteen: Unelmia ja tavoitteita reservissä

Kolmikön tulevaisuudensuunnitelmat liittyvät vahvasti reserviläistöi-

minnan jatkamiseen.

Lotta toteaa: ”Minulla on tavoitteena olla aktiivinen reserviläiskouluttaja pitkään. Tämä on minulle mukava harrastus, ja koitan olla niin aktiivinen kuin ehdin koulun ohella. Haluaisin opiskella MPKK:ssa sotatieteitä sivuaineena ja ylentyä reservissä.”

Henna ja Sini puolestaan näkevät MPK:n toiminnan mahdollisuutena kasvaa kouluttajana ja antaa omaa panostaan niin pitkään kuin se tuntuu palkitsevalta ja mielekkäältä. Hennan tähtäimessä on aloittaa syksyllä sopimussotilaana, kunhan vielä Cooperin testi menee läpi. Sen jälkeen aika näyttää olisiko esimerkiksi kadettikoulu kiinnostava vaihtoehto tulevaisuudessa.

Henna Honkalahti RUK:n kurssilla Parolassa.

Reserviläiskouluttajien merkitys

Reserviläiskouluttajat ovat keskeisessä roolissa Puolustusvoimien ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) toiminnassa. Heidän tehtävänä on paitsi jakaa omaa osaamistaan, myös tukea muiden reserviläisten ja varusmiesten koulutusta. Tässä muutamia keskeisiä faktoja:

Monipuolinen koulutustarjonta
MPK tarjoaa laajan valikoiman kurseja, jotka kattavat lähes kaikki aselajit ja koulutushaarat. Reserviläiskouluttajat voivat toimia niin perustaitojen kuin erikoistuneempien osa-alueiden kouluttajina.

Yhteistyö Puolustusvoimien kanssa

MPK:n reserviläiskouluttajat osallistuvat myös kouluttajina Puolustusvoimien kertausharjoituksiin. Yhteistyö mahdollistaa saumattoman koulutuksen reservin joukkojen osaamisen kehittämiseksi.

Nykyaikaiset opetusmenetelmät

Reserviläiskoulutuksessa hyödynnetään simulaattoreita, virtuaalisia oppimisympäristöjä ja verkko-opiskelua, mikä tekee koulutuksesta tehokasta ja monipuolista.

Operatiivinen kumppanuus

MPK:n koulutus täydentää Puolustusvoimien järjestelmää, ja MPK:n reserviläiskouluttajat ovat keskeisiä toimijoita tässä yhteistyössä. Tavoitteena on sijoittaa vuosittain noin tuhat reserviläistä kertausharjoitusten ja vapaaehtoisten harjoitusten kouluttajajäviksi.

Vapaaehtoisena merkityksellisen asian puolesta

Reserviläiskouluttajat ovat vapaaehtoisia, jotka toimivat intohimosta maanpuolustusta kohtaan. Tämä vahva sitoutuminen näkyy niin koulutustilanteissa kuin koko koulutusjärjestelmän kehittämisessä.

LISÄTIETOA:

Valmiuspäällikkö Tino Puhakka
tino.puhakka@mpk.fi
MPK:n kurssit: koulutuskalenteri.
mpk.fi/Koulutuskalenteri

MPK tukee, sinä päätät – yhdessä rakennamme toimintakyvyn!

Teksti ja kaavio: MPK Lounais Suomi /Koulutus- ja viestintäsihteeri Sari Mastromarino

Kuva: MPK/Veijo Lindgren

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) tarjoaa reserviläisille ja kaikille maanpuolustuksesta kiinnostuneille kansalaisille erinomaisen mahdollisuuden kehittää ja ylläpitää fyysistä kuntoaan, jota tarvitaan paitsi arjessa myös poikkeusoloissa. Kuntotestien ja kenttäkelpoisuustestien avulla voit ansaita kaksi rinnasteista kertausharjoituspäivää (KH-päivää) vuodessa. Nämä testit eivät ole pelkästään muodollisuuksia, vaan ne mittaavat aidosti fyysistä suorituskykyä, joka on olennaista niin kentällä kuin arjen haasteissakin.

Kenttäkelpoisuus – Kestävyys, Tarkkuus ja Sitkeys Testissä

Kenttäkelpoisuustestit ovat monipuolisia ja tarjoavat valinnanvaraa

erilaisista lajeista. Voit valita esimerkiksi suunnistuksen, marssin (joka voi sisältää kävelyä, hiihtoa tai pyöräilyä) tai ampumataidon testit.

Näiden suoritusten tarkoituksena on varmistaa, että jokainen reserviläinen on valmis selviytymään fyysisistä haasteista, joita sodan ajan tehtävät voivat vaatia. Suorittamalla kaksi eri lajin testiä, voit ansaita yhden KH-päivän, ja näitä testejä on mahdollista suorittaa kaksi vuodessa.

Fyysinen Toimintakyky – Perusta Sotilaalliselle Suorituskyvylle

Fyysinen toimintakyky on sotilaan perusta. Se ei pelkästään määrittele, kuinka hyvin selviydyt taistelutilanteissa, vaan myös kuinka nopeasti palautut rasituksesta ja olet valmis

uusiin tehtäviin.

Fyysisen toimintakyvyn testit koostuvat lihaskuntotestistä sekä kestävyyttä mittaavasta 12 minuutin juoksutestistä tai UKK-kävelytestistä. Näiden testien avulla voit todentaa oman suorituskykysi ja samalla ansaita yhden KH-päivän. Riittävä fyysinen suorituskyky takaa, että pystyt täyttämään roolisi sodan ajan sijoituksessasi.

Omatoisuus ja Henkilökohtainen Vastuu – Kunnan Peruspilarit

On tärkeää muistaa, että jokainen reserviläinen on ensisijaisesti itse vastuussa fyysisen kuntonsa ylläpidosta. Vaikka MPK tarjoaa erinomaisia koulutusmahdollisuuksia ja testejä, jokaisen tulee sitoutua omatoimiseen harjoitteluun ja oman kun-

tonsa kehittämiseen. Säännöllinen liikunta ja fyysisen kunnon ylläpitäminen ovat avainasemassa, jotta pystyt vastaamaan sekä palvelus- että kriisitilanteiden vaatimuksiin.

Hyvä fyysinen kunto ei synny yhdessä yössä, vaan se vaatii aikaa, suunnitelmallisuutta ja pitkäjänteistä työtä. Omatoiminen harjoittelu yhdistettynä MPK:n kurseihin antaa sinulle parhaat edellytykset kehittää fyysistä suorituskyykyäsi ja parantaa suoriutumiskykyäsi sekä kentällä että arjessa. Omatoimisuus ei ole vain valinta, vaan välttämättömyys, jos haluat olla valmis kohtaamaan vaativia tilanteita.

Miksi Kuntoa ja Kenttäkelpoisuutta Kannattaa Kehittää?

Reserviläisenä tai maanpuolustuksesta kiinnostuneena kansalaisena sinulla on merkittävä rooli maanpuolustuksessa. Hyvä fyysinen kunto ei ole vain itsesi, vaan myös joukkueesi etu. Taistelukentällä menestys perustuu paitsi tekniseen osaamiseen myös fyysiseen valmiuteen. Viimeaikaiset sotilaalliset konfliktit ovat osoittaneet, että sodankäynnin fyysiset vaatimukset ovat edelleen kovat. Teknologian kehityksestä huolimatta taistelukentällä tarvitaan voimaa, kestävyyttä, nopeutta ja sitkeyttä. Näitä ominaisuuksia kehittämällä et vain paranna omia

suoriutumismahdollisuuksiasi, vaan tuet koko maanpuolustuksen tehokkuutta.

Ota Ensimmäinen Askel – Valitse Itsellesi Sopiva Kurssi

Fyysisen kunnon kehittäminen vaatii sitoutumista ja pitkäjänteisyyttä, mutta MPK:n tarjoamat koulutukset ja testit antavat sinulle mahdollisuuden arvioida lähtötasosi ja edistymisesi. Kenttäkelpoisuusmarssit, ampuma- ja suunnistuskoulutukset sekä toukokuussa käynnistyvät Kesäyön marssit ovat erinomainen tapa haastaa itsesi ja parantaa fyysistä toimintakykyäsi. Lisäksi Mars-Mars-applikaatio, joka on moderni sosiaalisen median liikuntapalvelu, auttaa sinua seuraamaan edistymistäsi ja suunnittelemaan harjoitustasi tehokkaasti.

Yhdessä Olemme Vahvoja

Muista, että liikkuminen ja fyysisen kunnon ylläpitäminen on yhteinen tehtävä, mutta vastuu on sinulla. Omatoiminen harjoittelu yhdistettynä MPK:n tarjoamiin kurseihin luo vankan pohjan, jolla varmistat toimintakykyäsi kaikissa tilanteissa. Kurssit ja tapahtumat ovat loistava mahdollisuus paitsi parantaa omaa kuntoa, myös tavata samanhenkisiä ihmisiä ja vahvistaa yhteisöllisyyttä.

Ota Yhteyttä ja Aloita Harjoittelu

Jos tarvitset vinkkejä tai apua harjoittelun aloittamisessa, älä epäröi ottaa yhteyttä omaan piiriisi. Lisätietoja MPK: kurseista ja tarkemmat ohjeet löydät MPK:n verkkosivuilta osoitteesta mpk.fi/liikunta. Yhdessä voimme varmistaa, että jokainen reserviläinen on fyysisesti valmis kohtaamaan tulevaisuuden haasteet:

Seuraavat MPK Lounais-Suomen toimintakyvyn kurssit:

22.9. Maskun marssi – Reservin kenttäkelpoisuus marssi jalan 25 km (Masku)

6.10. Reserviläisten kuntotestaus (Pori)

12.10. Kuntotestaajakurssi (Turku)

19.10. Kenttäkelpoisuustesti, jalkamarssi 25 km (Niinisalo)

19.-20.10. Kuntotestaajakouluttajakoulutus (Säkylä)

2.11. Itsepuolustuskurssi naisille ja nuorille (Pori)

16.11. Liikkuvuus ja lihahuoltoharjoittelun perusteet kurssi (Pori)

7.12. Reserviläisen kuntotestaus (Pori)

Lisätietoja antavat piirimme liikunnan koulutuspäälliköt:

Jukka Jortikka jukka.jortikka@mpk.fi sekä Anne Varis anne.varis@mpk.fi

Kunto ja kenttäkelpoisuus
2 rinnasteista KH-päivää

Kenttäkelpoisuus
VALITSE KAKSI ERI LAJIN SUORITUSTA ESIM. SUUNNISTUS + MARSSI

Fyysinen toimintakyky
MOLEMMAT SUORITETTAVA VÄHINTÄÄN TASOLLA 1

SUUNNISTUSTAITO
MARSSITAITO
Kävely, hiihto, pyöräily

AMPUMATAITO

LIHASKUNTO
Lihaskuntotesti

KESTÄVYYS
12 min juoksutesti / UKK-kävelytesti

Kurssit löytyvät osoitteesta: mpk.fi/liikunta
Valitse oikealta koulutuksen tarkenne: Liikunta

Jos kaipaat vinkkejä, ota yhteyttä omaan piiriin.

Vuoden Kiltalaisena palkittiin kiltaveli Veli-Antti Huotarinen Karjalan Lennoston Killasta.

Liittovaltuuston rooli vahvistuu

Sääntömuutos hyväksyttiin liittokokouksessa

Teksti: toiminnanjohtaja Ari Pakarinen Kuvat: viestintäsihteeri Anu Johansson

Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n liittokokous pidettiin Museo Militariassa Hämeenlinnassa 20.4.2024. Vuoden Kiltalainen ja Vuoden Kilta saivat ansaitsemansa palkinnot.

Liittokokouksessa tehtiin päätöksiä, joilla on vaikutusta liiton toiminnan ja päätöksenteon organisointiin. Tulevaisuudessa liittokokous järjestetään joka toinen vuosi, mutta liittovaltuusto kokoontuu kahdesti vuodessa. Liittovaltuuston rooli tulee muuttumaan vaikuttavammaksi, dy-

naamisemmaksi ja se osallistuu päätöksentekoon aiempaa enemmän. Henkilövalinnat olivat keskeisessä roolissa liittokokouksessa. Henkilövaaleja ei järjestetty, vaan kokous noudatti vaalivaliokunnan puheenjohtaja **Matti Mikkosen** ja vaalivaliokunnan esityksiä. Liiton 1. varapuheenjohtajaksi valittiin jatkamaan **Urpo Karjalainen** vuosiksi 2025–2026 ja liittovaltuuston puheenjohtajaksi valittiin **Aimo Hattula** kaudelle 04/2024–04/2026.

Liittovaltuustoon erovuoroisten tilalle valittiin seuraavat kiltasisaret ja -veljet.

Kiltapiirien esitysten mukaan kiltapiireistä valittiin liittovaltuustoon

erovuoroisten tilalle **Timo Koukku** (Vaasan Kiltapiiri ry), **Sami Mattila** (Vaasan Kiltapiiri ry), **Matti Mikkonen** (Kymenlaakson Kiltapiiri ry) ja **Jarmo Ruti** (Etelä-Karjalan Kiltapiiri).

Liittovaltuustosta erovuoroisten tilalle valittiin seuraavia henkilöitä. Liittovaltuustossa jatkavat kaksivuosisikaudelle **Jan-Erik Juslin**, **Veronica Laitinen**, **Paavo Mikkonen**, **Sami Pollari**, **Jussi Sainio**, **Henry Siikander** ja **Mikko Säntti**. Uusiksi liittovaltuutetuiksi valittiin **Kari Broström** (Pohjan Jääkärikilta ry), **Peter Elo** (Pioneeriaselajin Liitto ry), **Esa Mäkinen** (Ilmavoimien Kiltaliitto ry) ja **Harri Tahkola** (Pohjois-Pohjamaan Maakuntajoukkojen Kilta ry).

Toimintaa ja toimijoita palkittiin

Voden Kiltalaiseksi valittiin **Veli-Antti Huotarinen** Karjalan Lennoston Killasta. Hän on toiminnan mies ja järjestelykyinen kiltaveli. Huotarista luonnehdittiin esityksessä muun muassa yhteistyökykyiseksi ja hän on johtanut useita Killan projekteja ja työryhmiä ja luonut killalle nettisivut sekä ylläpitänyt niitä jo usean vuoden ajan. Nettisivujen lisäksi hän on ollut perustamassa aktiivisesti toimivaa Karjalan Lennoston Killan Facebook-ryhmää, jossa tällä hetkellä on yli 600 jäsentä.

Vuoden aikana kiltojen toimintaa perinteisesti kartoitetaan ja tietoja kerätään toimintalomakkeella. Toimintalomakkeet palauttaneet killat osallistuvat Vuoden Kilta -kilpailuun. Toimintalomakkeiden perusteella annetaan pisteitä, joiden perusteella valitaan asioituneita kiltoja. Vuoden 2023 kiltana palkittiin Sotilaspoliisi Eskadroona Lahden Kilta ry. Kaksi kunniamainintaa menivät pionee-

reille ja palkitut olivat Pirkka-Hämeen Pioneerikilta ry ja Pohjan Pioneerikilta ry, jotka molemmat ovat erittäin toiminnallisia kiltoja.

Liitto on kiltoja varten

Liiton tunnussanat ovat yhdistää, tukea ja vaikuttaa. Varsinkin vaikuttaa on merkitykseltään vaikeasti avattava sana. Se tarkoittaa tässä yhteydessä Maanpuolustuskiltojen liiton tekemää edunvalvontaa, joka tapahtuu muun muassa Puolustusministeriön ja Pääesikunnan asettamissa työryhmissä ja neuvotteluissa sekä muiden vapaaehtoisen kentän järjestöjen kanssa tehtävässä yhteistyössä. Kiltojen rooli on tehdä samaa vaikuttamista omissa sidosryhmissään paikallisesti. Näin edunvalvonta on vaikuttavaa kaikilla tasoilla.

Liiton tuki on monitahoista, henkistä ja taloudellista. Liitto jakaa vuonna 2024 tuntuvasti toimintatukea ja koulutusmäärärahoja killoille. Maanpuolustuskiltojen säätiö tukee lisäksi kiltojen erilaisia hankkeita.

Vuoden Killan palkinnon otti vastaan toiminnanjohtaja Ari Pakarinen ja kunniamaininnat ottivat vastaan likka Ellilä ja Pertti Koivuaho.

Tuki on vastikkeellista ja killat antavat selvityksensä tukien käytöstä. Myös sähköinen asianhallintajärjestelmä, jossa voi anomuksia ja esityksiä on killoille merkittävä tuki.

Liitto on kattojärjestö, jonka tavoitteena on toimia kiltojen yhdistävänä tekijänä niin, että killat löytävät jäsenkilloista samanhenkisiä ja toiminnaltaan yhteensopivia kiltoja.

Lisää tietoa liitosta löytyy kotisivuilta: www.mpkl.fi.

Kirjoittaja on MPKL ry:n toiminnanjohtaja.

Maanläheinen, tavallinen, realisti –

Porin prikaatin kouluttamasta vänrikistä Puolustusvoimain komentajaksi

Teksti: Matti Vihurila Kuva: Patrik Vuori/Ruotuväki

Puolustusvoimain tuore komentaja, kenraali **Janne Jaakkola** aloitti sotilasuransa varusmiehenä Porin prikaatissa v. 1986, palveli vv. 2013–2015 prikaatin esikuntapäällikkönä ja päätyi 38 palvelusvuoden jälkeen Pääesikunnan ”kulmahuoneeseen”. Sotilasuran varrella hän on hankkinut kokemusta monissa eri tehtävissä ja koulutuksissa niin kotimaassa, ulkomailla kuin kriisinhallintatehtävissäkin. Amiraali **Juhani Kaskealan** adjutanttina Jaakkola sai nähdä läheltä, millaista Suomen puolustusvoimain komentajan työ on. Mitä komentajan reppuun on kertynyt matkan varrella, ja miten hän aikoo hyödyntää aiempia kokemuksiaan sekä tulevaisuuden visioitaan luotsatessaan puolustusvoimiamme jyrkästi muuttuneessa turvallisuustilanteessa? Lukijoille tiedoksi, että olemme kohdanneet aiemman palvelusurani aikana ja myöhemminkin, ja tuttavallisempaan puhutteluun on komentajan siunaus.

Herra kenraali, mitä kuuluu?

Kiitos kysymästä, hyvää kuuluu. Maailman meno on aikamoista, mutta haluan suhtautua luottavai-

sesti tulevaisuuteen, olkoonkin, että se näyttäisi olevan melkoisen sumun peitossa.

Miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

Maanläheinen, tavallinen, realisti.

Millaiset Puolustusvoimat sait johdettavaksesi?

Erittäin hyvässä kunnossa olevat Puolustusvoimat. Siitä lankeaa tietysti kiitos edeltäville polville, perusta on pidetty kunnossa. Nyt näinä haastavina aikoina voi vain ylpeydellä katsoa kaikilla tasoilla, kaikkien henkilöstöryhmien – niin palkattujen, varusmiespalvelustaan suorittavien kuin reserviläisten – työtä maamme turvallisuuden

eteen. Puolustusvoimiin luotetaan – tuon luottamuksen säilyttäminen on kärkiteemojani. Se tapahtuu vain uskottavalla ja ammattimaisella toiminnalla.

On ollut myös hieno todeta valmius, joka meillä on ollut liittyttyämme osaksi liittokuntaa. Paljon on työtä tietysti tehtävänä, mutta olemme lyhyessä ajassa jo ottaneet merkittäviä askelia täyttääksemme paikkamme sen riveissä. Tärkein valmiutemme on luonnollisesti kykymme puolustaa omaa aluettamme.

Porilaiset, niin nykyiset kuin entisetkin, lähettävät Sinulle lämpimät onnittelut uudessa tehtävässäsi. Saatan olla väärässä, mutta taidat olla ensimmäinen Porin prikaatissa varusmiehenä sotilasuransa aloittanut, joka on noussut PV:n johtoon. Millaisessa tilanteessa astuit uuteen tehtävääsi ja pitääkö meidän suomalaisten olla huolissamme maamme turvallisuudesta?

Kiitos kaikille Porilaisille onnitteiluista! Kriisit tuntuvat seuraavan toisiaan. Pandemia, Ukrainassa käytävä sota sekä Lähi-idän tilanne ovat tuoneet turvallisuuden, valmiuden ja varautumisen jokapäiväisen uu-

”Puolustusvoimiin luotetaan”

tisoinnin aiheiksi. Informaatioympäristömme on täynnä konflikteja, kaaosta ja kärjistyksiä, oikean ja väärän tiedon tulva on valtava. Voin vain aavistella, miltä maailma näyttää satunnaisen median kuluttajan silmissä. Kovan ulkoisen ja sisäisen turvallisuuden kysymykset ovat olleet etusijalla sodan saavuttua Eurooppaan. Talouden näkymät ovat vähän hämärän peitossa, globaalit tai kansalliset pitkän aikavälin haasteet eivät ole menneet mihinkään. Synkistelylle tuntuu olevan kovin vähän rajoja. Suomessa emme ole hyvinäkään aikoina unohtaneet koko yhteiskuntaa koskevia uhkia. Perusteet ovat edelleen samat. Olemme sijaintimme perusteella strategisessa asemassa, etäisyyksien ja yhteyksien perusteella syrjässä ja huoltovarmuuden näkökulmasta saari. Kansallinen varautumisemme malli lähtee valtionjohdosta, päätyen aina paikallistasolle, yhdistäen viranomaiset, yritykset, yhteisöt ja jopa yksilöt. Meidän on oltava varautuneita tilannekehityksiin, jotka muutamia vuosia sitten saattoivat vaikuttaa kovinkin epätodennäköisiltä. Kysymys ei ole pelkästään siitä, miten Puolustusvoimat tai muut

”Suomessa emme ole hyvinäkään aikoina unohtaneet koko yhteiskuntaa koskevia uhkia”

turvallisuusviranomaiset toimivat, vaan haaste on koko yhteiskunnan. Suomeen ei kohdistu välitöntä sotilaallista uhkaa. Olemme tehneet ratkaisuja, jotka ovat parantaneet turvallisuuttamme. Luottamus viranomaisiin on korkealla tasolla – seuraamme koko ajan tilannetta yhdessä liittolaistemme kanssa ja meillä on hyvä ymmärrys, mitä turvallisuusympäristössämme tapahtuu. Säätelemme valmiuttamme sen mukaan, miten tilanteet lähialueella kehittyvät. Liian huolettomien mielin ei silti pidä olla. Tässä ja nyt merkittävimpiä haasteita ovat hybridivaikuttamiseen liittyvät keinot, joita mei-

Alokas Janne Jaakkola aloitti sotilasuransa Porin prikaatissa v. 1986. 38 vuotta myöhemmin hän Puolustusvoimain komentajana seurasi palvelukseenastumista samassa prikaatissa. Juttukaverina alokas Eelis Heikkilä.

hin kohdistetaan. Erityisesti tuntuu korostuvan kamppailu informaatioympäristössä. Polarisaatio, kärjistyset sekä disinformaatio haastavat yhtenäisyyttämme ja henkistä sietokykyämme, eli hienommin sanottuna resilienssiä.

Mitä Nato-jäsenyys käytännössä tarkoittaa Suomelle ja puolustusvoimille?

Kyseessä on Suomen strategisen kulttuurin muutoksesta: miten näemme ja sanoitamme uhkakuvat, mikä on puolustusratkaisumme perustaa, jolla noihin haasteisiin vastataan. Tietysti liittolaisuus ja sen ohella syvenevä puolustusyhteistyö keskeisten liittolaisten kanssa muodostavat entisestä poikkeavan lähtökohdan Suomen puolustukselle. On kuitenkin huomioitava, että emme missään tilanteessa voi ulkoistaa

turvallisuuttamme. Vastuu puolustuksesta on aina meillä itsellämme. Pidämme kiinni vahvuuksistamme ja tasapainoisesta puolustuksesta osana kansallista kokonaisturvallisuuden mallia, samalla yhteensovittaen ja integroiden puolustustamme osaksi Naton pelotetta ja yhteistä puolustusta. Puolustusvoimille ky-symys on pitkän aikavälin urakasta.

Uraasi aikana olet ollut monissa lie-messä keitettävänä niin kotimaassa kuin maailmallakin, mm. yleisesi-kuntaupseerikurssilla Norjassa sekä kriisinhallintatehtävissä Kosovossa ja Afganistanissa. Miksi Norja? Entä mitä kriiha-tehtävät opettivat?

Norja valikoitui yleisesikuntaup-seerikurssiksi sillä perusteella, että vaihtoehdot hakeutua ulkomaisille kurseille taisivat olla Norjan lisäksi Saksa ja Ranska, joten kielitaito taisi olla ohjaava tekijä. Ei sillä, norjan kielessä oli haasteensa ensimmäiset kuukaudet. Kriisinhallintatehtävien suurin oppi oli luottamus suomalaisen sotilaskoulutukseen.

Aloitit sotilasurasi Porin prikaatissa liki 40 vuotta sitten, ja heinäkuussa seurasit pv:n komentajana alokkai-den palvelukseen astumista samassa, nykyisin Suomen suurimmassa joukko-osastossa. Millaisia tunteja tuo sotilaan kotiinpaluu herätti henkiin ja mitä varusmiesajalta on jäänyt mieleen?

Olihan tuo palveluksen alkaminen erilainen. Mieleen jäi rauhallisuus, systemaattisuus ja luontevuus. Paljon on muutenkin palveluksessa muuttunut, omana varusmiesaikana tietysti varusteet ja toimintatavat olivat kovin erilaisia. Perusajatus ja -vire on kuitenkin sama. Puolustus-

**”Vastuu
puolustuksesta
on aina meillä
itsellämme”**

voimat elää ajassa, joka on uskotta-vuuden ja palvelusmotivaation nä-kökulmista tärkeää.

Nykyään yleinen asevelvollisuus on Euroopassa melko harvinaista ja toisaalta kadehdittua. Suomessa on viisaasti rauhallisinakin aikoina pidetty huolta omasta puolustus-valmiudesta, mikä nykytilanteessa on osoittanut voimansa. Varusmies-palvelusta on viime vuosina mer-kittävästi kehitetty, mutta onko ko-mentajalla takataskussaan uusia ajatuksia ja uudistuksia? Yleinen asevelvollisuus tähtää tietysti puo-lustusvalmiutemme ylläpitoon, mut-ta millä muilla tavoin se hyödyttää yksilöä ja yhteiskuntaa?

Suoritettu asepalvelus kehittää pe-ruskuntaa ja parantaa itseluotta-musta sekä stressinsietokykyä. Palvelus kasvattaa vastuuseen itsestä ja palvelustovereista ja kehittää yh-teistyökykyä sekä ryhmätyöskente-lytaitoja. Useat eri tehtävät tuottavat tunnustettavissa olevaa osaamista si-viiliin (muun muassa johtajakoulu-tus, kuljettajakoulutus, viesti- ja johtamisjärjestelmäkoulutus, kyber-koulutus, eri huollon ja logistiikan alan koulutus, lääkintäkoulutus). Johtajakoulutus antaa hyvät perus-teet erilaisiin johtaja- tai kouluttaja-

tehtäviin sekä tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden harjaantua johtaja-na haastavissakin olosuhteissa: hy-vin suoritettu palvelus avaa mah-dollisuudet hakeutua sotilasuralle tai kriisinhallintatehtäviin. On hyvä jatkaa keskustelua siitä, miten varus-miespalveluksen aikana hankittua osaamista voisi tunnistaa ja hyödyn-tää opiskelu- ja työelämässä.

Komentajana olet käytännössä pal-veluksessa 24/7, mutta aika ajoin täytyy myös huilata ja palautua. Mi-ten ja missä se tapahtuu?

Alkuvaiheessa palautuminen on keskittynyt liikaa viikonloppuihin. Liikuntaa tulisi pystyä harrastamaan tolkullisessa määrin, ja tässä on-kin ensimmäinen kehittämiskohde. Toinen kehitettävä asia on pyrkiä myös pieniin palautumishetkiin työ-päivien aikana.

Herra kenraali, lopuksi vielä lyhyt testi nykypäivän inttislangista. Mitä tarkoittavat

- **Esaspenderi:** Taisi olla esitutkinta?
- **Korppoo:** Korpon tiedän, se on kor-kea polviasento. Korppoo...? Polvis-asennolla mennään.
- **Mankeli:** Jaa, me 60-lukulaiset ni-mitimme polkupyörää mankeliksi, mutta arvaanpa, että merkitys on nykyisessä inttislangissa erilainen. No, nämähän piti tietysti tarkastaa. Mankeli on siis tilanne, jossa ollaan vaikeuksissa, oman kyvyn tai ajan puutteen takia.

Porilainen-lehden testin tulos:
Hyväksytyt/hylätty

PORIN PRIKAATIN J
RYKMENTIN KILLA

ALLAN MANNERHOVI

Olesseani 8-vuotias pojamaakal liityn Turun Urheiluliittoon 1923 ja ebbä suurin syy tähän oli se, että Paavo Nurmi oli Antwerpenin olympialaisissa 1920 juossut itselleen ja juuri itsenäistyneelle Suomelle kaksi kultamitalia. Toinen 10.000 metrin juoksussa ja toinen murtomaajuoksun joukkuekilvassa. Paavo Nurmi oli kaikkien huulilla noina vuosina eikä vähiten Turussa. Olihan Nurmi turkulainen. Turun Urheilupuistossa sain itse ihailua hänen juoksuun kilpailuissa ja usein näin hänen myös viihdyttävän harjoituslenkeillä Ruissalossa tai Heikkilän metsässä. Riemun päivä oli minulle silloin kuin sain suorittaa hänelle jonkin palveluksen, sillä tällainen suostosoitus tuli harvan pikkupojan osalle.

Vuodet kuluivat ja tapasin uudelleen Paavo Suuren 36-luvun loppupuolella Helsingissä, jonne kummatkin olimme muuttaneet vakinaisesti asumaan. Paavo Nurmi oli alkanut rakentaa Helsingissä asuintaloja Tooleoseen ja kun itse olin nuori rakennusmestari, ei ollut ihme, jos tapasin me rakentamisen merkeissä. Meistä tuli läheimmät ystävät ja varsinkin sodan jälkeen tapasin hänet melkein päivittäin Hattupäiden kahvilassa, eli Aleksanterinkadun Colombiassa päiväkahvilla. Täällä vaihdettiin kuulumiset kahvikupin ääressä. Joskus muisteltiin menneistä, mutta useimmiten puhuttiin kuitenkin rakentamisesta.

Muutamia vuosi sitten Paavo Nurmi, jota myös on kutsuttu Juoksijoiden kuninkaaksi, satrustul vakavasti ja tapaamisemme kävivät yhä harvemmiksi. Kuitenkin sain tavata hänet tänä vuonna eräänä helmikuun pakkaspäivänä nimenomaisesti pyynnöstäni. Kahvia juodessani sain tilaisuuden tiedustella Nurmelta hänen asevelvollisuusai-

Juoksijakuningas Porin Rykmentissä

kaan Porin Rykmentissä ja ilmeni, että hän muisteli tätä aikaa mielihyvin ja piti sitä ratkaisevana tulevien tulosten saavuttamiseksi.

Paavo Nurmi, joka oli aloittanut juoksoharjoittelut jo 1914, astui asevelvollisuuttaan suorittamaan huhtikuussa 1919, joutuen 1. KKK:n, jonka päällikönä oli kapteeni, myöhemmin komandantti Mäkinen, Alokasala oli kovaa siihen aikaan. Oli samuvoimistelut, lujat sulkeusharjoitukset, "maahan - ylös" harjoitukset ja peräin tuntia kestävä kiviärivoimistelu. Kolmen kuukauden kuluu tarvittiin kuitenkin asepalvelusta metallitöiden päälle ymmärtävää miestä ja tähän tehtävään komennettiin Paavo Nurmi. Hän oli ennen palvelukseen astumistaan työskennellyt erikseen pienessä verstaassa, jossa mm. korjailtiin aseita. Ensin punakaartil ja sitten valkokaartil. Myöhemmin hän sai päätötdistuksen Helsingin Teollisuuskoulun konearakennusosastolta, joten työskentely asepalveluksen harjoittelua tekniseksi valmistumista varten.

Porin Rykmentin komentajana toimi siihen aikaan nykyinen kenraaliluutnantti Hugo Österman, joka omalta osaltaan antoi Nurmele mahdollisuuden harjoitteluun ja kun tuleva olympiavoittaja syksyllä 1919 rykmentin marssikilpailuissa 12 asteen pakkasessa ja tiyissä varusteissa, marssi 15 km matkan 59 minuutissa, mainittiin tästä ainutlaatuisesta suorituksesta Sotaväen päällikön päiväkirjassakin. Tästä ennätyksestä oli välittömästi seurauksena yhä suuremmat harjoittelumahdollisuudet ja päivittäin nähtiin nyt Nurmi Hautausmaan maastossa tai Liittoisoin johtavalla maantiellä harjoittelemassa. Paluuta Liittoisista hän ei suorittanut juurassa istuen, vaan juosten sen perässä piisakurista kiinni pitäen.

Kunto nousi jatkuvasti ja tätä aikaa pitääkin Nurmi ratkaisevana tulevalle kehitykselleen kohti uusia maailmanennätyksiä ja olympiavoittoja. Erikoisesti hän muisteli myös Kiviärven leiriä Karialan Kannaksella, jossa huolimatta alkeellisesta telttamajoituksesta, oli erinomaiset harjoittelumahdollisuudet.

Ensimmäisen Suomen mestaruutensa Paavo Nurmi saavutti koulukoukussa 1920, jolloin hän Viipurissa voitti murtomaajuoksun ylivoimaisesti ollen hänen

aikansa 32,19. Toiseksi tulleen Heikki Linnatosen aika oli melkein kaksi minuuttia heikompi. Viikkoon myöhemmin hän HKV:n järjestämässä kevätkilpailussa, jossa oli erikoisesti sotilaille järjestetty 8 km marssikilpailu, "murssi" tämän matkan kiviäri oialla niin nopeasti, ettei tietä näyttämässä ollut polkupyöräilijä pysyneet hänen matkassaan!

Nurmen asevelvollisuusaihana harjoitettiin urheilua Porin Rykmentissä laajassa mittakaavassa. Kun tiedustelin häneitä muita mahdollisen urheilijoita senaikaanassa rykmentissä, muisteli Paavo, että ainakin Kuiri ntimisen välpeli (nyk. ev.luutn. Auno Kuiri) kuului Turun Rientoon ja oli innokas urheilija. (Oli vielä 1932, jolloin allekirjoittanut suoritti aloksaikaansa hänen komppaniassaan Vilho Heikkilässä).

Paavo Nurmi on todella ansainnut maininnan Juoksijoiden kuningas, sillä kilpailuvuosiensa aikana hän saavutti lukuisia maailmanennätyksiä eri matkoilla sekä kokonaisia 12 olympialaista kultamitalia.

Sairuudestaan huolimatta tämä Porin Rykmentin huomattavin urheilija on vieläkin piteellä vaikka ikäkin jo painaa. Onhan hän syntynyt 13. 6. 1897. Vieläkin hän kertoi käyvänsä päivittäin lenkillä asuntonsa läheisyydessä olevassa Siibeluspuistossa, vaikkakin toisen tukemana. Kun erostimme käski Paavo Nurmi vielä lähettämään terveisiä nykyisille Porin Prikaatin pojille ja kehotti heitä harjoittelemaan paljon ja vielä senkin jälkeen paljon, jos miellyt seurata hänen askeleittensa jalkia.

Paavo suuri

18

Pariisin olympiakisat 2024 päättyivät hiljattain. Suomi teki näissäkin kisoissa historiaa. Suomen urheilijat eivät saavuttaneet ensimmäistäkään olympiamitalia, ei minkään väristä. Näin ensimmäisen kerran Suomen olympiahistoriassa. Sata vuotta sitten 1924 oli toisin.

Turkulainen Paavo Nurmi otti kisoista viisi kultamitalia. Nurmen saavutukset Pariisin olympiakisoissa

1924 tekivät hänestä kuolematoman legendan. Kukaan muu yleisurheilija ei ole pystynyt samaan ylivoimaisuuteen. Kultamitalit tulivat seuraavista juoksulajeista: 1 500 m, 5 000 m, 3 000 m joukkuejuoksu, maastojuoksu sekä maastojuoksun joukkuekilpailusta.

Paavo Nurmi suoritti varusmiespalveluksensa Porin rykmentissä Turussa 1919-20. Tuolloin hän pääsi valmentautumaan tuleviin olympiakisoihin niin menestyksekkäästi, että hän voit-

ti jo Antwerpenissä 1920 kaksi kultamitalia.

Muut Porilaiset olympiavoittajat ovat juoksijat Harri Larva (Amsterdam 1928) sekä Pekka Vasala (München 1972)

Oheisen jutun Porilainen 2/1969 -lehteen "Juoksijakuningas Porin Rykmentissä", on laatinut turkulainen Allan Mannerhovi. Hän ystävyystyi Paavo Nurmen kanssa ennen sotia Helsingissä, jossa he molemmat

toimivat rakennusosalalla. Allan Mannerhovin veli, agrologi Totti Mannerhovi, toimi Porin prikaatin killan puheenjohtajana 1970 luvun loppupuolelta vuoteen 1982.

Teksti: Heikki Saarinen

Tapahtumia, harjoituksia, koulutuksia

Yhteistyö tukee alueellista poikkeusolojen valmiutta

Rauman kesäteatterissa oli kesäkuun lopun iltana koko kesän vihrein yleisö, kun alueen sotilaskotisisarilla oli yhteinen virkistyspäivä. Kokoukset toimivat hyvänä keinona myös tehdä järjestöä näkyväksi

Kirsi Tiainen, RSKY

Maamme on jaettu sotilaskotialueisiin, joista yksi käsittää Varsinais-Suomen ja Satakunnan. Säkylän Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Henna Ryömä valottaa yhteistyön ulottuvuuksia.

Millaista yhteistyötä sotilaskotialueella järjestetään?

”Varsinais-Suomen ja Satakunnan yhdistyksistä muodostuva alueellinen työryhmä kokoontuu pari kertaa vuodessa. Kokouksissa suunnitellaan toimintaa, käydään läpi tiedossa olevia isoja harjoituksia ja tapahtumia, sovitaan alueen edustajuuksista ja suunnitellaan yhteisiä sisartahtumia.

Kesällä järjestettiin yhteinen kesäteatteriretki Raumalle. Yhteistyössä järjestetään myös kesän valatilaisuuksia ja muita yleisötilaisuuksia, joissa Porin prikaati on mukana. Myös pienempiä liikkuvan sotilaskodin (LSK) keikkoja tarjotaan välillä toisille yhdistyksille, jos sijainti on heille loogisempi. Lisäksi yhteis-

työtä hyödynnetään koulutuksissa. Säkylän Sotilaskotiyhdistyksen järjestämissä koulutuksissa on käynyt sisaria esimerkiksi Raumalta.”

Kuinka aktiivista yhteistyö on, ja ulottuuko se myös käytännön työhön?

”Yhteistyö ulottuu myös käytännön työhön. Säkylän LSK-keikoilla käy toisinaan sisaria Raumalta Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Selkämeren paikallisosastosta. Porissa järjestettäviä tapahtumia voidaan ohjata Porin Sotilaskotiyhdistykselle, ja myös Turun Sotilaskotiyhdistykselle ohjataan osa Turun suuntaan tulevista tilauksista. Niinisalon Sotilaskotiyhdistyksen kanssa on tehty työn vaihtoa palkattujen työntekijöiden välillä, ja isoissa harjoituksissa ja tapahtumissa on tehty yhteistyötä. Säkylän ja Niinisalon yhdistykset käyvät keskustelua myös varusmiehille tarjottavista palveluista ja tuesta, jotta Porin prikaatin varusmiehiä

palveltaisiin molemmissa varuskunnissa tasa-arvoisesti.

Vähiten konkreettista yhteistyötä tehdään Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Pansion paikallisosaston kanssa, sillä Merivoimien harjoitukset ja sotilaskodin liikkuminen ovat niin erilaisia. Meidän myyntiautollamme ei vesillä tehdä paljon mitään.”

Miten erilaisten ja erikokoisten yhdistysten yhteistyö sujuu?

”Yhteistyö sujuu hyvin. Keskustelu on vilkasta ja kynnys yhteistyöhön matala. Esimerkiksi elokuussa Raumalla järjestetyssä sotilasvala- ja -vakuutustilaisuudessa Säskylän yhdistykseltä tulivat munkit, kahvit ja teltat. Selkämeren paikallisosasto vastasi työvoimasta ja myynnistä.”

Mitä hyötyä yhteistyöstä on, miksi yhteistyötä tehdään?

”Yhteistyö on tärkeää, jotta kaikki yhdistykset – myös pojattomat – voivat harjoitella ja ylläpitää taitojaan. Näin tuetaan arvokasta alueellista poikkeusolojen valmiutta ja lisätään alueen huoltovalmiutta. Samalla harjoitellaan yhteistyön tekemistä, opitaan tuntemaan eri osapuolia ja saadaan palautetta toiminnan onnistumisesta puolin ja toisin. Pienemmille yhdistyksille yhteistyö mahdollistaa myös tuloja.”

Onko tulevaisuuden-suunnitelmia?

”Alueellista sisartapahtumaa ei ole suunnitteilla ensi vuodelle, sillä elokuussa 2025 järjestetään valtakunnallinen sisartapahtuma Turussa. Sen yhteyteen on tulossa infotelta alueellisesta toiminnasta, ja siellä tuodaan esille yhteistyön eri muotoja ja esitellään alueen toimijat. Käytännön työn osalta yhteistyö jatkuu, ja sitä pidetään aktiivisena harjoitusten, tapahtumien ja koulutusten avulla. Alueellisen sisartapahtuman vuoro on kenties taas vuonna 2026.”

Haastattelu:
Elina Halminen
Säskylän Sotilaskotiyhdistys ry

UUDEN ASIAKASOMISTAJAN TUTUSTUMISEDUT 2024

OSTOSRAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 €

RAVINTOLARAHAA
20 €

TÄYDEN 100 € OSUUSMAKSUN MAKSAJALLE
50 € LAHJAKORTTI

LISÄTIEDOT ja EHDOT:
SATAKUNNANOSUUSKAUPPA.FI/LIITY

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

Laatutuotteet ammuntaan, metsästykseen ja ulkoiluun

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valtteri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170

FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557

www.suomenasejaretkeily.fi

TALOUSHALLINNON PALVELUT TARJOAA

 LoimiTili
ELA JA ANNA MEIDÄN HUOLEHTIA

040 514 1637
toimisto@loimitili.fi
loimitili.fi

Huvilakatu 32,
32200 Loimaa

Lapuan Kiviristi: Porilaiset ruispellossa

Teksti: Seppo Vainio Kuva: Tuula Rahkonen

Porilaisessa jatkuu juttusarja, jossa esitellään eri taisteluiden muistomerkkejä. Taisteluiden, joissa Porilaiset ovat olleet mukana ympäri Eurooppaa ja Suomenkin kamaralla. Juttusarja ei etene kronologisessa järjestyksessä kolmikymmenvuotisesta sodasta alkaen, vaan noudattaa kulloisenkin Porilais-numeron aikana vallitsevaa vuodenaikaa. Juttusarjalla esitellään Porilaisten kuniakasta historiaa juhlavuoden lähestyessä. Porin prikaati täyttää 400 vuotta 16.2.2026.

Lapuan taistelu käytiin 14. heinäkuuta 1808, jolloin eversti **Adlercreutzin** johtamat suomalaiset joukot lähtivät aamulla Kauhavalta Lapuaa kohti. Lapuan taistelu oli Suomen sodan ensimmäinen varsinainen kenttätaistelu, sillä ruotsalaisten ylipäällikkö **Klingspor** katsoi sodan alussa (helmikuussa) parhaaksi perääntyä joukkoineen yhä pohjoisemmaksi odottamaan purjehduskautta ja vahvistuksia Ruotsista. Vasta alkukesän aikana Klingsporin luotsaama Suomen armeija eteni takaisin etelää kohti ja venäläisten kimppuun. Kansallisuuroilijamme **Runebergin** mielestä vuosina 1808–1809 Suomen kansa oli isänmaallisempaa kuin johtajansa. Kentällä sotilaat olisivat olleet valmiita taistelemaan ja uhrautumaan maansa puolesta jo ai-

Lapuan Kiviristi juurellaan lasketut seppeleet.

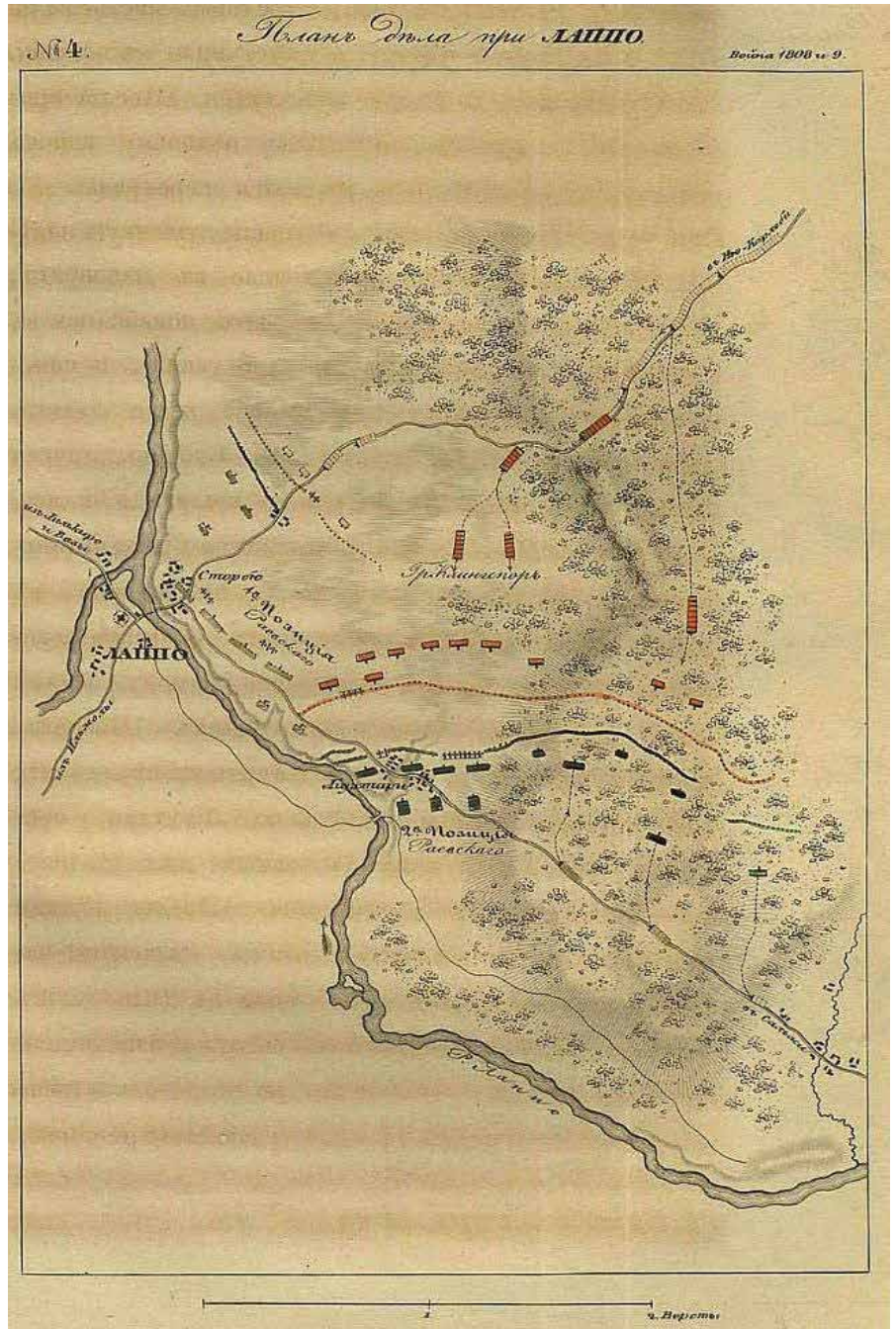
kaisemmin ja pidempäänkin. Uhri-
valmius ilmenee hyvin Runebergin kirjoittamista vänrikki Stoolin tarinoista. Historian tutkimus on tulkinut, että Ruotsin kuningas, **Kustaa IV Aadolf** jätti Suomen selviämään omillaan, koska oli enemmän huolissaan Etelä-Ruotsiin suuntautuvasta uhkasta. Lapuan taistelu voitettiin, mutta Suomen sota hävittiin. Jos kohta on todettava, että suomalaiset olivat sodan moraalisia voittajia. Kuten **von Döbeln** sanoi kuuluisassa jäähyväispuheessaan suomalaisille sotilaille (Uumaja 8.10.1809): ”... Ruotsin tyhjentyneet apulähteet eivät salli tämän taistelun jatkamista, jonka valtiolliset erehdykset ovat

aloittaneet..”

Lapuan Kiviristi ei ole muistomerkiksi mitenkään huomattava, mutta sillä on tarina, joka tekee siitä maineikkaan. Risti ei ole ainutlaatuisen hieno eikä se ole edes kiveä, nimestään huolimatta. Se on valittu varmaankin jostain aikansa katalogista. Rautaristien bulkkitavaraa, lukuisia muita samankaltaisia löytää Suomen hautausmailta. Östermyran kartanon isäntä **Gustaf Wasastjerna** maksoi sen omista varoistaan. Onneksi ehti hankkia, sillä Wasastjerna teki konkurssin viisi vuotta muistojuhlan jälkeen. Tukholmassa valettu muistomerkki jumittui Turun tulliin venäläisten viranomaisten kiellettyä sen luovuttamisen. Risti noudettiin salaa Turun tullikamarin pihalta rojun alta. Paljastusjuhlaa ryhdyttiin järjestämään.

Muistomerkki paljastettiin 160 vuotta sitten. Tapaus oli ainutlaatuisen, pystytettiinhän valtaosa Suomen sodan muistomerkkeistä vasta itsenäistymisen jälkeen, sillä Venäjän esivalta ei sallinut suomalaisten voittojen muistojuhlia. Juhlallinen muistomerkkin paljastus 14.7.1864 oli samalla myös ensimmäinen Lapuan Päivän vietto. Juhlaan osallistui tuhansia ihmisiä, mukana juhlassa oli myös kolme Suomen sodan 1808-1809 veteraania. Juhla ei ollut valtaapäivien mieleen. Seuraavaa juhlaa saatiinkin odottaa, kunnes ensimmäisellä sorktokaudella, vuonna 1902 lapualaiset järjestivät uhmakkaasti ja laajalla rintamalla jälleen Lapuan Päivän Kiviristillä.

Lapuan Kiviristi pystytettiin erään erityisen pellon laitaan. Kesällä 1808 kenraali **Nikolai Rajeovski** oli ryhmittänyt sotilaansa Lapuanjoen pohjoisrannalle puolustusasemiin. Adlercreutz halusi hyökätä lineaaritaktiikan sääntöjen mukaisesti avoimella kentällä, joten von Döbelnin Porilaiset lähetettiin tykistön suojaamana pellon poikki kohti Isoakylää. Yhä kiihtyvän tulituksen vuoksi von Döbelnin miesten käskettiin pysähtyä. Porilaiset jätettiin ruispeltoon tuleen makaamaan. Aikansa odotettuaan rykmentin nuoret upseerit päättivät voivansa yhtä hyvin kuolla ”lähempänä vihollista kuin täällä ojissa” ja lähtivät luvatta hyökkäykseen. Venäläinen tykistö ehti ampua vain kerran, kun porilaiset jo olivat Isossakylässä. Alkoi venäläisten ta-

kaa-ajo molemmin puolin jokea. Lapuan taistelu ilmensi Porilaishenkeä, joka auttoi voittoon epätoivoisessa tilanteessa ja peittosi huonon taktiikan. Lapuan taistelua ei voi nimittäin pitää taistelunjohdolle kovin kaksisena eikä kunniakkaana. Taistelunjohto laiminlöi tiedustelun, aktiiviset taisteluliikkeet, harhautuksen, yllätyksen, maaston käytön, menestyksen hyödyntämisen ja ylipäätään monet muutkin taktiset periaatteet. Enemmän taisteluun vaikuttivat nuori upseeristo, aliupseeristo ja rivisotilaat, jotka tempaisivat aloitteen itselleen, rynnäköivät ja löivät hyökkäyksellään venäläiset Lapualta. Lapuan Kiviristissä lukee **Julius**

Krohnin kirjoittamat säkeet: ”*Tapelit tässä Sankarit Suomen Heittivät henkens, Eest’ oman maan. Poikansa patsaan Nostivat heille Wannoen vuorons Kuollansa näin.*” Takapuolelle on kirjoitettu kaatuneiden upseerien nimet: ”*Ramsay, M. Blum, D. Aminoff, v. Qvanteen, Gestrin ja 106 miestä W. 18 14/7 08*”.

Varsinaissuomalaiset perehtyivät vapaussodan historiaan

Teksti: Jouko Fossi

Turun pataljoona, taistelujen reitit oli selvitetty muuten, paitsi Turun pataljoonan kohtaloita Ikaalisten rintamalla ei ole ehditty maastossa selvittää.

Aluksi Varsinais-Suomessa Loimaalla ja Oripäässä

Matkalle lähti kaikkiaan 25 asiasta kiinnostunutta. Kirjoittaja toimi matkanjohtajana ja pääosin oppaana. Perinteiseltä retkiemme lähtöpaikalta Heikkilän kasarmin hiekkakentältä lähdimme klo 8.00.

Kaksi ensimmäistä kohdetta olivat vielä oman maakunnan alueella eli Loimaan Vesikoskella ja Oripään lentokentän eteläpäässä. Vesikosken taistelusta löytyy mm. Wikipediasta hyvä kuvaus, joka käytiin läpi matkan alussa. Taistelun muistomerkin, Vesikosken miekan kohdalla oli klo 9 lyhyt pysähdys. Muistomerkin paljastukseen oli osallistunut 500 henkeä.

Puolen tunnin kuluttua olimme jo Oripään lentokentän eteläpäässä 13 murhatun suojeluskuntalaisen muistomerkillä, jossa otimme yhteiskuvan.

Ensimmäisen muistomerkin pystyttivät paikalla harjoituksiin kokoontuneet suojeluskuntalaiset jo 1925. Nykyinen muistomerkki on paljastettu 25.9.1932 ja sen suunnitteli **Richard Rautalin**.

Huittisten meijerikahakka ja patsaspuisto

Huittisten meijerikahakka oli heinäkuussa 1917 tapahtunut välikohde, jossa vastakkain olivat lakkolevat maataloustyöläiset ja paikallisten maanviljelijöiden perustaman vartijayhdistyksen jäsenet. Se oli Suomen ensimmäinen väkivaltainen poliittinen yhteenotto sitten vuoden 1906 Hakaniemen mellakan. Huittisista kotoisin oleva, nykyinen VV-SP:n puheenjohtaja **Antti Airila** siirtyi oppaan paikalle ja hän kertoi perusteellisesti paikkakunnan tapahtumat. Muutimme hieman

Neljä Varsinais-Suomen maanpuolustusperinneyhdistystä teki 8.6.2024 yhteisen matkan vapaussodan historiallisiin paikkoihin omaan maakuntaan, Satakuntaan ja Ikaalisiin. Porin prikaatin killan Turun alueosasto, Varsinais-Suomen Sotilaspoikien Perinnekilta ry, Turvallisluustieteellinen yhdistys ry (TTY) sekä Vapaussodan Varsinais-Suomen Perinneyhdistys ry (VV-SP) ovat jo parin vuoden ajan järjestäneet yhteisiä esitelmätilaisuuksia. Korona-aikana ei matkusteltu, joten pieniä paineita matkustelulle oli

Antti Airila kertoo vesisateessa Huittisten patsaista ja sen jääkäreistä.

olemassa, mutta vain yhden päivän pituisille, sillä jäsenistö alkaa olla jo aika iäkästä ja haluaa ”yöksi kotiin”.

Kirjoittajaa pyydettiin ideoimaan tällainen matka, sillä olen VV-SP:n hallitus- ja puheenjohtajakauteni 2014-2023 perehtynyt vapaussodan historiaan sekä Varsinais-Suomessa että Satakunnassa. Turun kompanian, Saariston Vapaajoukon ja Ahvenanmaan retkikunnan, myöh.

matkareittiä nähdäksemme presidentti **Risto Rytin** kotitalon. Kirkon lähellä ”patsaspuistossa” onkin ko-meat muistopatsaat Huittisten jää-käreistä, sotien 1939-45 kaatuneista ja sotilaspojista sekä Risto Rytin patsas. Ohitimme myös tuon kuuluisan meijerin.

Lavia-Suodenniemi -tapahtumat ja läskisoosilounas

Matkamme jatkui kohti Laviaa ja matkalla kerroin Lavia-Suodenniemi - suunnan taisteluista. Sen taisteluhistoria vaatisi jo oman matkansa, joten keskityin lähinnä Lavia- Kankaanpää -taistelusuuntaan.

Matkan ”kohokohtana” oli kuitenkin lounaspysähdys. Olin saanut Antti Airilalta vihiä Sirkan baarin (Lavian kahvibaari) maankuulusta läskisoosista. Olin testannut sen aiemmin keväällä ja ollut tyytyväinen. Läskisoosipäivä siellä on aina torstai, mutta nyt saimme sen erikoistilauksesta lauantaiksi. Kaikki olivat tyytyväisiä kokemukseen, jota nykyään ei oikein enää saa. Hyvää oli. Läskisoosi ja ruispuuro olivat keväällä 1918 Kankaanpäässä kouluttavien vapaussoturien tyypillinen lounas Kankaanpään kansanopistolla.

Matkan jatkumisesta neljännestunnin kuluttua saavuimme Sampakosken taistelun muistomerkillä, jonne puheenjohtajisto laski kukkalaitteen. Sampakoskella valkoiset torjuivat punakaartin yritykset hyökätä Kankaanpäähän. Mainitsin myös noin kilometrin päässä sijaitsevasta Viinamoisionmäen suohaudasta, jonne mm. Raunistulan Työväenyhdistyksen kaatuneita jäseniä on haudattu. Muistomerkin lähellä on vielä pystyssä riihi, jonne kaatuneet oli kerätty.

Eversti Ernst Linderin komentopaikalla Kankaanpäässä

Sampakoskelta kestää 15 minuuttia Linderin komentopaikalle Kärjen talolle Vanhakärjentielle. Pitkään asumattomana ollut Museoviraston suojelema talo olikin saanut nyt asukkaat. Tiedustelumatkallani olin saanut heiltä luvan tulla pihaan tutustumaan paikkaan ja vanhan viljamakasiinin ”Arsenaalin” paikkaan, jossa oli keväällä 1918 asevarasto.

Lähtiessämme eteenpäin esittelin

tien toisella puolella Ruokojärven rannassa olevat Kankaanpään asutuksen ensimmäiset talot, ns. Alakylän, Vanha-Honko, Oukari ja Päivike sekä tietysti Kärki. Päivikkeeltä toimitettiin jo 1600-luvulla hirvennahkoja Turun Yliopistolle.

Niinisaloon ja Ikaalisiin

Matkamme jatkui halki Kankaanpään keskustan Jämintietä pitkin kohti Niinisaloon, jossa teimme lyhyen kierroksen varuskunnan portin ulkopuolella.

Nyt pääsimmekin jo Turun pataljoonan taistelureitille kohti Jämijärveä. Sivuutimme Lasse Pihlajamaan ”Äiti” -muistomerkin ja saavuimme Jämijärven keskustaan ja jatkoimme matkaa kohti Kilvakkalaa, jossa kyytiimme tulivat paikalliset asiantuntijaoppaat **Veikko Huuska** ja **Jouni Kaappa**, molemmat entisiä kuntapoliitikkojakin.

Huittislaiset jatkosodan sankarivainajat löytyvät nyt samasta patsaasta.

Veikon ja kuljettajan kanssa käydyn neuvottelun jälkeen päätimme koudata Vatulan vanhan varuskunnan paikalla. 1800-luvun lopulla siellä harjoitteli Turun Tarkk’ampujakomppania. Alkuperäisistä rakennuksista oli jäljellä vanha sairastupa. Veikko selosti Turun pataljoonan taistelut 1918 alueella.

Silloin pataljoonan taisteluja johti jääkäriäänrikki **Aarne Peltonen**, joka oli siirtynyt sinne Ahlaisten Lampin taistelujen jälkeen. Turkulaisille siis historiallinen paikka.

Mannanmäen taistelut ja näkötorni-muistomerkki

Mannanmäen näkötorni sijaitsee korkealla mäellä, jonne kuitenkin

johtaa linja-autokelpoinen tie. Viimeinen rinne on haastava, mutta pienen ”yllytyksen” jälkeen kuljettajamme painoi kaasua ja pääsimme aivan viimeiselle tasanteelle. ”Sä käskit”, sanoi kuljettaja, kun olin hieman yllättynyt hänen rohkeudesta.

Näkötornissa toimii kahvio, joka oli ensimmäistä päivää tänä kesänä auki.

Olin sattumalta istunut Niinisalossa Vapaussodan kesäpäivillä 18.5. vastapäätä Kyrösjärven seudun yhdistyksen **Harri Isomuotiaa**, joka olikin nyt oppaanamme näkötornin vaiheiden kertojana. Melko lailla rappiolle suomettumisvuosina pääsyt muistomerkki oli talkootöinä kunnostettu erinomaiseen kuntoon.

Tornin huipulta avautuu huikeat maisemat Kyrösjärven ympäristöön. Kahviossa on Pro Patria -taulu, josta löysin myös mummoni murhatun veljen opettaja **Anton Kallionien** nimen. Taulussa on Ikaalisten rintamalla 68 kaatuneen valkoisen nimet.

Veikko Huuska kertoi taistelujen kulun ja niistä on myös kuvaus mm. Wikipediassa. Kirjallisena lähteenäni toimi V.M. Marjasen kirja ”Turun Rintamapataljoona” (1928), jota voi lainata Turun kaupunginkirjastosta.

Kotimatkalle

Aikataulun mukaisesti lähdimme klo 16.30 paluumatkalle reittiä Kyröskoski-Sastamala-Huittinen-Turku. Matkalla lyhyt kuvaus Karkun taisteluista ja Huittisissa ajoimme reittiä, jolta löytyi Ryti-talo, jossa JP 27:n Perinneyhdistys ry vietti parhaillaan kesäpäiväänsä.

Muuten sää oli aurinkoinen, mutta menomatkalla Huittisten patsaspuistossa yllätti sadekuuro, mutta onneksi paikallinen museo oli auki ja siellä matkalaiset saivat ostaa kahvit.

Illalla selviteltiin vielä erään matkalaisen hukkuneen lompakon ja kuksan vaiheita. Kuljettaja löysi ne penkin välistä ja omistaja sai ne maanantaina.

Yhdistysten puheenjohtajat laskivat kukkavihon Lavian Sampakosken taistelun muistomerkille. Vas. Vapaussodan V-S Perinneyhdistyksen pj. Antti Airila, Varsinais-Suomen Sotilaspoikien Perinnekillan pj. Erkki Lehmus, Porin prikaatin killan varapj. Tuula Rahkonen, Turvallisuuksieteellisen Yhdistyksen pj. Eero Joutsikoski sekä V-S Sotilaspoikien perinnekillan kunniapuheenjohtaja Pentti Seppälä.

Eversti Ernst Linderin komentopaikalla vanhassa Kärjen talossa Kankaanpäässä.
Ihan kaikki eivät mahtuneet kuvaan.

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti – paalupaikalla!

KANKAREEN PAALUUS

050 5273 614
myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

MINGÄST SORTI EDUIST STÄÄ TÄNÄPÄ NAUTEISIS?

Kaikkest osuvama edus
snää löödäs **S-mobiili**
Oma kauppa -laarist.

Pistäst ladate S-mobiili soveluspuadistas.

KEULA

Porilaiset Lapuan taistelun 216-vuotispäivää juhlistamassa

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Porin prikaatin killan edustajat vierailivat sunnuntaina heinäkuun 14. päivä Lapualla koontuen yhdessä paikallisten kanssa muistamaan Lapuan taistelun 14.7.1808 sankareita ja juhlistamaan 14.7.1864 paljastettua, 160 vuotta täyttävää Lapuan taistelun muistomerkkiä ”Kiviristä”.

Lapuan päivää vietettiin juhlallisissa tunnelmissa. Ohjelmassa oli kunnikäynti Kiviristin muistomerkillä ja seppeleenlasku. Seppeleet laskevat Lapua-Seura ja Porin prikaatin kiltta. Killan seppeleen laskevat killan puheenjohtaja everstiluutnantti evp. **Seppo Vainio** ja Porin prikaatin perinneyhdistyksen puheenjohtaja kapteeni **Heikki Saarinen**. Juhlapuheen piti Seppo Vainio.

Tilaisuudessa oli paikalla Pohjanmaan jalkaväkirykmentin sinisen kärppälipun lisäksi myös Porin prikaatin killan lippu. Lippuvartiassa olivat killan Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppanian alueosaston edustajat.

Juhlallisuuksien jälkeen kiltalaisille oli järjestetty Lapuan taistelun opastettu kierros. Erinomaisena oppaana toimi historioitsija ja historiaopas **Harri J. Panula**. Panula on Lapua 1808 ry:n puheenjohtaja ja Kuningkaallisen Pohjanmaan jalkaväkirykmentin Lif Compagnietin lippumies.

Von Döbelnin jalanjäljissä

Kiertoajelulla kuljettiin koko Lapuan taistelun 14.7.1808 kulku **Runebergin Vänrikki Stoolin** tarinoista

Lapualainen Suomen sodan asiantuntija ja historiaopas Harri J. Panula on kiertänyt vuosina 2019-2022 useilla kymmenillä Suomen sodan taistelupaikoilla. Matkoilla hän on taltioinut valokuviiin 1808-1809 muistomerkkejä ja taisteluiden keskeisiä tapahtumapaikkoja.

tutun kenraali **Carl Von Döbelnin** johtaman

Kuninkaallisen Porin jalkaväkirykmentin jalanjäljissä kaikille keskeisille tapahtumapaikoille ja käytiin kenraali Adlercreutzin komentopaikalla sekä kaikkien viiden muistomerkkiin kirjattujen Porin jalkaväkirykmentin upseerien (Ramsay, Blum, Aminoff, Von Qvanten ja Gestrin) kaatumispaikoilla sekä ylipäällikkö **Klingsporin** Lapuan päämajassa.

Harri J. Panulan mukaan Lapuan taistelu oli merkittävä tapahtuma Suomen sodassa (1808-1809). Tämä taistelu oli sodan ensimmäinen suuri kenttätaistelu ja se oli ratkaiseva myös Ruotsin joukkojen moraalin ja strategisen aseman kannalta.

Panula korostaa, että taistelu osoitti ruotsalais-suomalaisten joukkojen sitkeyden ja taktiset taidot **Carl Johan Adlercreutzin** johdolla. Huolimatta siitä, että he kohtasivat vahvan venäläisen joukon, ruotsalais-suomalainen armeija onnistui saavuttamaan voiton, mikä hidasti venäläisten etenemistä ja lisäsi ruotsalaisten itseluottamusta.

Panulan järjestämä opastettu kierros taistelupaikoilla tarjosi syvällisiä nä-

kemyksiä tapahtumista sekä niiden historiallisesta merkityksestä. Killan puheenjohtaja Seppo Vainion juhlapuheen sanoja mukaillen, oli sykähdyttävää seisoa paikalla, jossa 216 vuotta sitten vuodatettiin verta isänmaan puolustamiseksi.

Kunnia – velvollisuus – tahto

Porin prikaatin historia ulottuu aina vuoteen 1626, jolloin perustettiin Kuninkaallinen Porin Rykmentti. Tämä joukko-osasto on osallistunut moniin merkittäviin taisteluihin ja sodan vaiheisiin. Lapuan taistelu on yksi näistä tärkeistä tapahtumista ja samalla se on myös osa Porin prikaatin kunniakkaita perinteitä.

Porin prikaatin historia on täynnä sankaritekoja ja merkittäviä tapahtumia. Lapuan taistelu on jäänyt osaksi Porin prikaatin perinteitä ja historiaa, samalla muistuttaen meitä suunnattomasta rohkeudesta ja uhrauksista, sekä siitä kuinka tärkeää on puolustaa isänmaata ja sen arvoja.

Porin prikaatin kiltä vaalii näitä kunniakkaita perinteitä. Lapuan taistelu symboloi prikaatin perinteitä ja ar-

Porin prikaatin killan edustajat Lapuan taistelun 216-vuotispäivää juhlistamassa. Lapuan päivää juhlistivat myös perinnepukuiset Porin prikaatin varusmiehet.

voja, kuten kunniaa, velvollisuutta ja tahtoa, jotka ovat edelleen keskeisiä arvoja killan toiminnassa.

Suomen sodan esineistöä

Kierroksen jälkeen kitalaiset tutustuivat Panulan johdolla Suomen sodan 1808-1809 esineiden näyttelyyn Kulttuurikeskus Vanhan Paukun Työkalutehtaan kauppakäytävällä. Esillä oli myös Porin prikaatin killan esineistöä.

Muistoksi porilaisten vierailusta, killan puheenjohtaja luovutti vierailun isäntänä toimineelle Harri J. Panulalle Porin prikaatin historiateoksen.

Puolustusvoimain komentaja on nyt kiltaveljemme Janne Jaakkola

Teksti Kari Nummila. Kuvat: Tuula Rahkonen

Kiltaveljemme **Janne Jaakkolan** ensimmäinen kontakti Porin prikaatiin osuu vuoden 1986 kesäkuuhun, jolloin hän alkoi suorittaa asevelvollisuuttaan Säkylässä 4. Jääkärikompaniassa. Vuonna 1987 alkoi opiskelu Kadettikoulussa.

Porin prikaatin rekrytointitoiminta painottuu erityisesti Varsinais-Suomeen, josta Jannekin on syntyjään. Syntymäpaikkakunta on Vehmaa ja nykyinen asuinkunta on Rusko. Hänen tuorein vierailunsa Säkylään tapahtui heinäkuussa, kun hän seurasi alokkaiden saapumista Porin prikaatiin.

- Varusmiehistä löytyy yleensä hyvin tai kohtalaisesti ruumiinkuntoa. Jos fyysisessä kunnossa on toivomisen varaa, varusmiehille on tarjolla monille varmaankin yllättävästi tarjolla todella paljon vaihtoehtoja – jopa yli 600! - mitä erilaisempia, sellaisia tehtäviä, joissa hyvä fyysinen kunto ei ole tehtävän kannalta ratkaiseva.

Yleisesti voidaan ilolla todeta, että suomalaisten maanpuolustustahito on ollut ja on moneen muuhun maahan verrattuna todella korkealla. Tämä on äärimmäisen tärkeä asia, Janne korostaa.

- Puolustusvoimien saama palaute varusmiespalveluksen suorittaneilta sekä kertausharjoituksiin osallistuneilta reserviläisiltä on todella hyvää. Siitä kiitos kuuluu luonnollisesti joukoille ja henkilöstölle, jotka kantavat työstä ensilinjan vastuuta.

Tarkastuksen aikana on ollut hieno huomata, miten ammattitaitoisesti alokkaiden vastaanotto on sujunut, ja toisaalta on myös korostettava palvelukseen astuvien alokkaiden asennetta.

Jannen sotilasuralla on ollut todella vahvasti esillä palvelus Utissa, jossa hänelle kertyi peräti seitsemän eri tehtävää. Hän toimi Laskuvarjojääkärikoulussa ja Utin jääkärirykmentissä eri tehtävissä lähes viisitoista vuotta.

Mahdollisuus palvella Utissa avau-

Puolustusvoimain komentaja Janne Jaakkola ja Kari Nummila, joka luovutti kenraalille toimittamansa Vapaussotaa käsittelevän historianteoksen.

tui Kadettikoulun aikana, ja luonnollisesti palvelus Laskuvarjojääkärikoulussa vetoaa nuoreen kouluttajaan.

Upseereilla on ainakin maallikoiden mielestä yllättävänkin usein rintapielessä yleisesti arvostettu laskuvarjohyppymerkki: Jannella se on kultainen merkki, johon vaaditaan 150 hyppyä. Hopeamerkin saa 35 ja pronssimerkin 5 hypyllä.

Jannen kuntoilulajina on nykyisin Crosstraining/CrossFit -tyyppinen harjoittelu, jossa kehitetään mm. lihasvoimaa, kestävyyttä, nopeutta ja hapenottoa tasavertaisesti. Porin prikaatissa Janne toimi esikuntapäällikkönä vuosina 2013 – 2015. Tuohon aikaan osui esim. Niinisalon Tykistöprikaatin liittäminen Porin prikaatiin ja sen muuttuminen Satakunnan

tykistörykmentiksi.

- Säköylän ja Niinisalon yhdistäminen sekä aluetoimistojen nivominen on ollut mittava urakka, ja tapahtunut tietysti on tapahtunut ajan kanssa. Sodan ajan joukkojen tuottamisen ohella luonnollisesti Nato-jäsenyyden ja kehittyvän puolustusyhteistyön kautta kansainvälinen toiminta korostuu tämän päivän Puolustusvoimissa. Porin prikaatissa on tähänkin hyvä pohja ja kokemus.

Työura on täynnä tärkeitä kokemuksia

Janne suoritti yleisesikuntaupseerin tutkinnon Norjassa 2000 – 2001, mikä tuotti kokemuksia Natosta. Toki todettava, että tuon ajan puolustusliitto oli erilainen kuin nykyisin. Rauhanturvaajatehtävissä hän on palvellut Kosovossa ja Afganistanissa. Muun ohella mainittakoon hänen toimineen Puolustusvoimien komentajan adjutanttina vuosina 2004 – 2007 eli näinkin tuli hankituksi tärkeitä tietoja ja arvokkaita kokemuksia, jotka ovat hyödyksi poikkeuksellisen vaativassa nykyvirassa.

Janne oli työskennellyt ennen komentajavakanssia pääesikunnassa jo vuodesta 2015 lähtien strategisen suunnittelusektorin johtajana, logistiikkapäällikkönä, suunnittelupäällikkönä sekä strategiapäällikkönä sekä sitten kenraalin arvossa puolustusvoimien komentajana 1. huhtikuuta 2024 alkaen. Komentajan tehtävä on lähtökohtaisesti viiden vuoden pesti.

Maanpuolustaja ja maanviljelijä

Jannen niin isän kuin äidinkin puoleinen suku on vankasti maanviljelijätaustainen eikä tämä ketju katkea suinkaan hänenkään kohdallaan: Janne on niin maanpuolustaja kuin maanviljelijäkin - jälkimmäisen kohdalla on tietysti kyse osa-aikaisesta työstä. Kasvinviljelyyn keskittynyt kotitila sijaitsee vilja-Suomen pääalueella, Varsinais-Suomessa Ruskon kunnassa Raision lähellä.

Maaseudulla on vanhastaan tuttu sanonta ”multakulttuuri on hienoin kulttuuri” ja ”on erityinen etuoikeus, kun saa seurata läheltä kasvun ihmettä niin stressaavaa, kuin se joskus vain voikin olla ilmojen kronklatesa!”

”Maatalous on osa turvallisuuttakin!”

- Maatalous on tärkeä osa turvallisuuttamme. Pandemia, Ukrainassa käytävä sota, sekä Lähi-idän tilanne ovat tuoneet turvallisuuden, valmiuden ja varautumisen jokapäiväisen uutisoinnin aiheiksi, Janne kirjoitti äskettäin laajassa artikkelissaan Maaseudun Tulevaisuus -lehden kausiliitteessä.

Hän toteaa, että ilman omaa, toimivaa maataloutta ei ole kansallista ruokaturvaa. Suomi on onneksi maailman kärkeä tässä suhteessa mittarienkin mukaan. Hän korostaa myös metsätalouden osuutta, sillä tästä raaka-aineesta löydetään yhä uusia, erilaisia mahdollisuuksia sen jalostusarvon kasvattamiseen. Metsätaloutemme on kansainvälisestikin arvioiden menestystarina.

-Kansakuntana nojaamme perinteisiin suomalaisiin hyveisiin – yhteistyöhön, yhtenäisyyteen ja yksimielisyyteen, Janne painottaa

Jannea luonnehditaan helposti lähestyttäväksi, toisia kuuntelevaksi ja huumorintajuiseksi johtajaksi, joka tekee itse todella paljon työtä.

- Ympärilläni on osaavaa ja älykäs joukkoa, jolta oppii koko ajan. Ei

kaikki osaaminen ja tieto ole yhdessä henkilössä eikä kiinni ”kaulusnapeistakaan”. Tottakai erilaisten kantojen ja mielipiteiden kuunteleminen helpottaa asioista päättämistä, Janne kiittelee.

Porilaisten slogan: ”KUNNIA – VELVOLLISUUS – TAHTO”

Kutsuttakoon yllä olevaa lentävää lausetta sitten motoksi tai sloganiksi, niin se on omistettu nimenomaan Porilaisille: 16. helmikuuta 1626 perustetun Porin rykmentin lipunkantaja, vänrikki **Karl Gustav Polvian-der** (1788–1876) lausui sen Suomen sodan aikana (1808–1809), kun häneltä kysyttiin sodan melskeissä, kuinka ihmeessä hän jaksaa hoitaa tehtävänsä niin hyvin. Vänrikin lyhyt ja ytimekäs vastaus: ”Jaksan, koska minua siihen kannustavat kunnia, velvollisuus ja tahto. Tämä on ollut, on ja tulee toivottavasti aina olemaankin meille Porilaisille tärkeä periaate!

Me, jotka vähänkään tunnemme Jannea, voimme sanoa, että hän on varmaankin sloganimme sisäistänyt jo varusmiesaikana!

Janne Jaakkolalla oli varmaankin oiva tilaisuus Säköylässä viime heinäkuussa verestää muistojaan 38 vuoden takaa, kun hän seurasi uuden ikäluokan palvelukseen astumista Porin prikaatissa, jossa hänen sotilasuransa alkoi siis vuonna 1986.

Nuotiopiiri toi yhteen kiltalaisia Loimaalla

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

On ilmeistä, että kiltamme alueosastoissa toivotaan erilaisia tapahtumia vuoden kierrossa todella paljon nykyistä enemmän! Loimaan alueosaston puheenjohtaja Seppo Yli-Nissilän esittämän idean pohjalta alueosasto kutsui koolle jäsenkuntaa ja vielä kiltaan kuulumattomiakin viime kesänä ensi kerran Loimaan Kurittulankylän Kiimavuoren Rydön Ringin 1,5 kilometrin pituisen kuntopolun varrelle rakennetulle komealle hirsilaavulle, jossa on myös näkötorni.

Rydön ringi on ensikertalaiselle todella yllättävän monimuotoinen ja fyysisesti erittäin vaativa kuntopolkku, joita Loimaan alueella sijaitsee peräti yksitoista kappaletta!

Siellä, vilja-Suomen tasankojen katveessa nautittiin yhdessäolosta vilkkaan keskustelun ja makkaranpaiston myötä eli tarjolla oli henkistä ja ruumiillista hyvinvointia.

Viime kesänä mukana oli viitisentoista henkilöä. Tänä vuonna elokuun puolivälissä tapahtunut kokoontuminen sai liikkeelle tuplaimäärän edelliskertaan verrattuna. Kaukaisimmat osanottajat saapuivat Punkalaitumelta ja Somerolta. Oh-

jelmakin lisääntyi muun muassa tietokilpailun ja yhteislaulun myötä.

Somerolainen Martti Erelä oli nyt ensi kertaa mukana ja hän oli laatinut ”lyhyellä varoitusaajalla” yleisluontoisen tietokilpailun. Mutta ensi vuonna hänellä on vakaa tarkoitus laatia kysymykset keskittäen ne nimenomaan keskittymällä maanpuolustusasioihin, jotka käsittelevät niin Loimaan seudun kuin koko maan maanpuolustusasioita.

Osa joukosta käytti siis myös mahdollisuutta kiertää vaativaa kuntopolkua. Laavupaikalle nouseminen sai monille jo sekin hien nousemaan pintaan. Retken ”makkaramestari” sekä Loimaan alueosaston sihteeri ja rahastonhoitaja Petri Mustajärvi kertoi käyneensä ringillä kuntoiluporukassa, jota on vetänyt liikunnanohjaaja.

Kiltamme säännöissä todetaan muun muassa ”kilta toimii jäsentensä keskeisenä yhdyssiteenä ja vaalii historiallisia perinteitä ja porilaishenkeä. Kilta tarjoaa jäsenilleen juhla- ja muuta yhdessäoloa tilaisuuksissa ja elävöittää historioiden muistoja ja kerää perinneaineistoa. Kilta haluaa kohentaa tietysti myös jäsen-

Jukka Kyläkoski, Martti Erelä, Leena Poso, Anne Kyläkoski, Jouni Leinonen ja Pekka Survo viihtyivät kuntoradan upeassa korkeudessa sijainneen laavun tunnelmissa.

tensä maanpuolustustahtoa, maanpuolustustietoutta ja maanpuolustusharrastusta. Kilta lähentää toisiinsa prikaatissa palvelleita ja sen täydennysalueen väestöä.”

Rydön ringin tilaisuudesta voi löytää edellisen kappaleen esiintuomia asioita ja ajatuksia. Kiltamme suurin ulkoilmatilaisuus on vuotuinen, Turun alueosaston järjestämä Porilaiskonsertti, jonka yleisömäärä voi nousta peräti 300 – 400 henkeen! Suurin sisätillaisuus on suurimman alueosastomme, Loimaan alueosaston ja Loimaan seutukunnan väepelikerhon joulupäivällinen, osanottajamäärä yleensä 130 henkeä.

Kiltamme toiminnan sisältöä on aina välillä hyvä miettiä, vaikka vankka, vuodelta 1959 peräisin oleva perustamme ei sinänsä kaipaa muutoksia. Esimerkiksi jäsenhankintamme vaatii terästämistä.

Jukka Korpela (vas) esitti retkellä yksinlaulua ja johti myös lopuksi tunnelmallista Veteraanin iltahuuto - laulua, kuvassa myös Raimo Kuusela, Anja ja Esko Keto, Matias Mäenpää, Seppo Yli-Nissilä, Enni Liinoja ja Matti Alen.

Loimaan lähes 500 jäsenen alueosaston luontoretkellä ja laavulla toimi "keittiömestarina" alueosaston sihteeri ja rahastonhoitaja Petri Mustajärvi.

Tapani Kärnä (vas), Salmisen pariskunta sekä Marjo Elasvuo ja Eero Reide nauttivat luontoretkestä.

Salon seudun alueosasto toimii

Teksti: Pirjo Rajakangas ja Tapio Turunen

Salon seudun alueosastossa on tällä hetkellä noin 90 jäsentä. Toimintamme päätapahtumia ovat retki killan vuosikokoukseen ja -juhlaan Huovinrinteelle yhteiskuljetuksella, kunniakäynnit sankarihaudoilla alueosaston lipun kanssa, perinteinen kesäretki vuosittain vaihtuvaan kohteeseen sekä alueosaston joululounas.

Alueosastomme joululounas järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 1998, jonka jälkeen siitä on muodostunut vuosittainen perinne. Jouluisen ruokailun lisäksi tilaisuudessa huomioidaan mm. aktiivisia jäseniä.

Salon seudun alueosasto yhdistysten illassa Salon iltatorilla.

Joululounaan juhlavuutta ovat tuoneet musiikkiesitykset omana ohjelmanumeronaan. Viime vuonna meille esiintyi tunnelmallisesti Uskelan koulun musiikkiluokkien oppilaat.

Viime vuosina Salon alueosasto on vahvistanut yhteistyötä alueen muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa, mikä on tuonut lisää aktiiviteettejä toimintaan. Salon iltatorilla vuosittain toteutettu yhdistysten ilta

on hyvä esimerkki tästä. Tänä vuonna Salon seudun alueosasto oli mukana yhdessä kuuden muun maanpuolustusyhdistyksen kanssa esittelemässä toimintaansa yhteisellä alueella. Yhdistysilta torilla on oiva tapa kohdata niin jäseniä kuin muita toiminnasta kiinnostuneitakin.

Yhteistyöllä olemme järjestäneet yritysvierailuja ja retkiä. Tänä vuonna retki Hankoon ja yritysvierailu Salon akkutehdas Valmet Automotiveen sekä kesäteatteriin tehtiinkin yhteistyössä Salon Seudun Maanpuolustusnaisten kanssa.

Salon alueosaston kevät- ja syyskokous järjestetään Salon lukiolla. Kokousten yhteydessä käymme kuuntelemassa ajankohtaisen luennon.

Porilaistanssit Laurilan lavalla

Porilaistanssien järjestäminen Marttilassa Laurilan lavalla on ollut Salon seudun alueosaston tärkein varainhankintakeino. Ensimmäiset tanssit pidettiin jo vuonna 2005. Vuosittaiset Porilaistanssien rytmit ovat soineet jo lähes kaksikymmentä vuotta keräten tanssijalat liikkeelle, tuoden tärkeitä varoja osaston toimintaan ja lisännyt näkyvyyttä.

Tanssien suunnittelu aloitetaan hyvissä ajoin kesäkuussa. Yli kymmenen vuoden ajan tanssitoimikunta on kokoontunut pitkäaikaisten toimijoiden Riitta ja Jorma Korimäen kotiin. Kahvikupin äärellä on hiottu tanssien yksityiskohdat kuntoon.

Riitta ja Jorma Korimäki ovat olleet mukana järjestelyissä alusta alkaen.

- Viime vuodet olemme vastanneet lipunmyynnistä ja varainhoidosta. Tapahtuma on mukavan rentoa yhdessä tekemistä ja olemmekin saaneet mukavasti tanssikansaa liikkeelle, Korimäet kertovat.

Tanssitapahtuman lisäksi Porin prikaatin kilta on saanut lisää näkyvyyttä ja tunnettuutta Salon seudulla. Ensi vuoden tansseja odotellen.

Porilaistanssien tunnelmaa Laurilan lavalla.

Jorma ja Riitta Korimäki porilaistanssien lipunmyynnissä lähes 20 vuoden kokemuksella.

Hangon retkeläisiä kahvila Neljän Tuulen Tuvan kallioilla.

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN
'O savu mio!

PIZZAMAAILMAN UUTUUDET!

Kivikylän 'O savu mio -pizat ovat juureen leivottuja, aidossa kivi-uunissa paistettuja ja parhailla mahdollisilla täytteillä täytettyjä.

Näissä uutuuspizzoissa käytetään vain suomalaista lähilihaa ja suomalaista juustoa Kuusamosta sekä Äänekoskelta!

VALMISTETTU
EURAN
PIZZALASSA,
18 KM HUUVIN-
RINTELTÄ

KunkkuKinkku pizza • 280g
Suomen parhaalla aidon savusaunan palvikinkulla ja maukaalla Kuusamon juustolla.

Kana-Ananas pizza • 300g
Länsi-suomalaisten kotitilojen kanaa, sopivasti chipotle-maustetta ja trooppista ananasta. Juusto Kuusamosta.

Salami-Aura® pizza • 280g
Pehmeää, sopivan suolaista ja maukasta Kivikylän salamia sekä Valion AURA® sinihomejuustoa.

Löytyy valmisruokahyllyltä. **Nauttiminen:** Airfryerin tai uunin kautta tulee paras.
Mikrolla saa hyvän ja on maistuvaa myös kylmänä | www.kivikylan.fi • @kivikylan